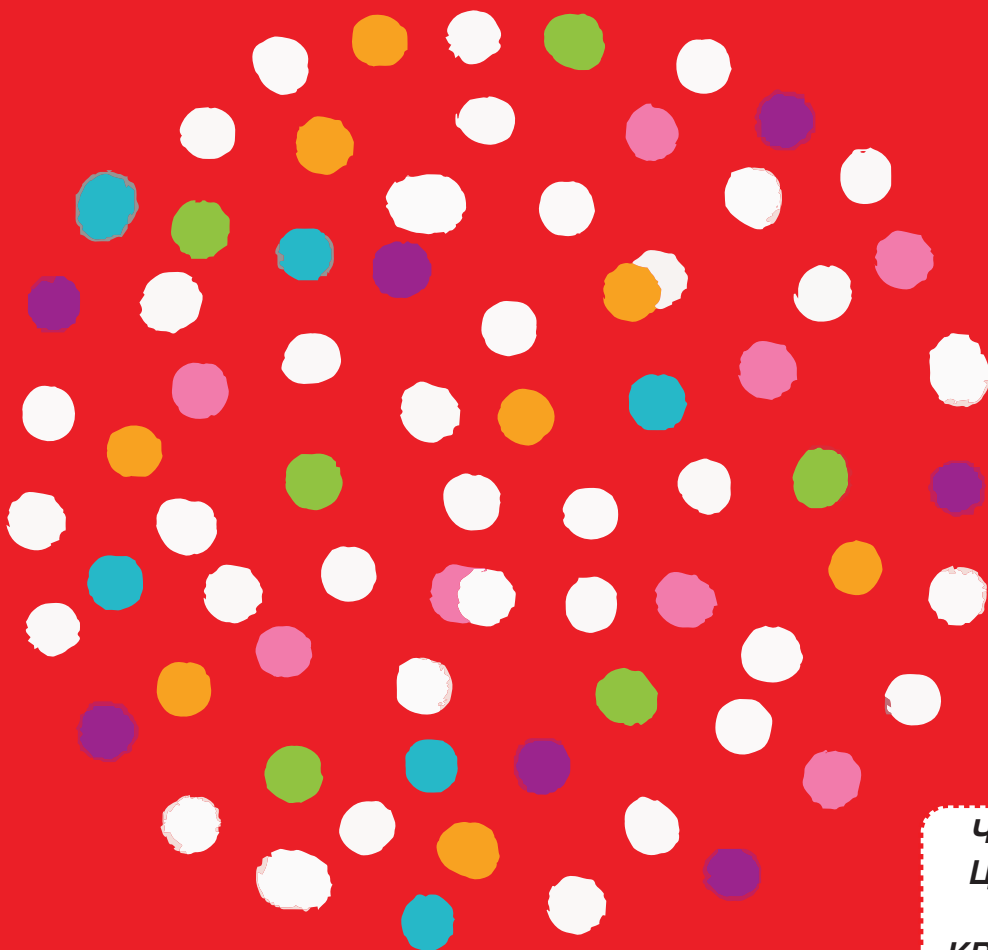

У служби хуманости

140 Свуда
ГОДИНА *за* свакога.

ЧАСОПИС
ЦРВЕНОГ
КРСТА
КРАГУЈЕВЦА
ГОДИНА VI
БРОЈ 10-11
ДЕЦЕМБАР 2016

Црвени крст Крагујевац

ГРАД КРАГУЈЕВАЦ

додељује

ПЛАКЕТУ
СВЕТОГ ЂОРЂА

*ЦРВЕНОМ КРЕСТУ
Крагујевац*

за изузетан допринос афирмацији и
промоцији града Крагујевца
у земљи и свету

У КРАГУЈЕВЦУ
6 маја 2015.

Градonaчелник
Крагујевца

Реч председника Црвеног крста Крагујевца

Прим. Др. Стеван Китанић

Поштовани волонтери, пријатељи и сарадници,

Задовољство ми је и част, што сам председник организације, која обележава 140 година постојања и рада, 140 година дугог пута љубави човека према човеку.

Монографија изашла у јубиларној 130 годишњици постојања и рада Црвеног крста Крагујевца,

резултат рада девет аутора, сведочи да је крагујевачки Црвени крст заузео значајно место у нашој историји, прилагођавајући се и делујући у свим условима од самог почетка, фебруара 1876. године, препознајући оне којима је помоћ најпотребнија, заузимајући се за њих и пружајући им помоћ.

Зато смо са поносом примили признање града Крагујевца, Плакету Светог Ђорђа, поводом дана града 6. маја 2015. године. Много хвала!

До ове награде нам је јако стало и изузетно је ценимо, јер она потврђује да смо добром организацијом, стручношћу и истрајношћу заслужили поверење Крагујевчана и да смо организација од посебног значаја за град, чиме заслужујемо његову заштиту и подршку.

Поносни смо на 140. година организовањем постојања и деловања, на углед стручност, знање и утицај који имамо на грађане Крагујевца, а посебно на утицај који имамо код деце и младих, којима од малена усађујемо начело узајамног помагања и васпитавамо их за хуманост.

Уверен сам да ће награда и јубилеј бити подстицај многим да се укључе у рад Црвеног крста, на опште добро грађанки и грађана Крагујевца.

Желим нам пуно успеха у следећих 140 година!

Штампање Часописа
помогао је Град Крагујевца.

ИЗ САДРЖАЈА

Реч председника.....	3
Реч уредника.....	4
Др Владан Ђорђевић.....	5
Део историје... ..	12
Завршна свечаност... ..	18
Векод смрти Др Рос.....	26
30 година ОТЈ	33
Настанак подмлатка... ..	37
Добровољно давалаштво	40

Издавач
Црвени крст Крагујевца

Штампа
Штампарија "Prodesign plus"
Крагујевца

За издавача
Невенка Богдановић

Тираж
500 комада

Главни и одговорни уредник
Др Љубиша Милојевић

Графички дизајн
Никола Богдановић

Адреса редакције
Ул. Св. Марковића бр.7,
34000 Крагујевца, Србија
Тел.+381 34 332-617
331-737

Лектор
Марица Патрногић

e-mail:
kragujevac@redcross.org.rs

Бесплатан примерак

ISSN 2217-7655

Реч уредника

Др. Љубиша
Милојевић

ЦРВЕНИ КРСТ КРАГУЈЕВЦА са великим задовољством својих ХУМАНИСТА: 4100 вредних чланова (са плаћеном чланарином), 976 евидентираних, изузетно ангажованих волонтера, 17 стално запослених самопрегорних и врло креативних људи, великог броја донатора, спонзора и других добротинитеља, издаје овај број часописа „У служби хуманости“ под називом „РОЂЕНДАНСКИ“, упркос

финансијским тешкоћама а уз пуну подршку Града, са циљем ДОСТОЈНОГ ОБЕЛЕЖАВАЊА великих црвенокрсташких ГОДИШЊИЦА у 2016. години, вредних историјског памћења.

Најпре 140 година свестраног црвенокрсташког рада наше матичне ОРГАНИЗАЦИЈЕ ЦРВЕНОГ КРСТА СРБИЈЕ и само неколико дана млађег њеног члана ОРГАНИЗАЦИЈЕ ЦРВЕНОГ КРСТА КРАГУЈЕВАЦ, које су увек, наравно, у оквиру својих овлашћења максимално сарађивале, спроводећи своју мисију и визију, поштујући принципе и начела Међународног Црвеног крста и полумесеца и држећи се закона и прописа наше земље.

Онда „КЛУБ 25“ бележи 5 година предњачења у ДАВАЛАШТВУ КРВИ и представља мотор промоције ове изузетно хумане активности, која је значајно допринела проглашењу Крагујевца хуманом средином СРБИЈЕ.

Такође, ОМЛАДИНСКА ТЕРЕНСКА ЈЕДИНИЦА ДР „ЕЛИЗАБЕТ РОС“ је обележила 30 година свога марљивог рада, самосталног или са другим деловима Црвеног крста Крагујевца помажући оних којима је њихова помоћ била потребна. Посебно истичемо њихов допринос што достојнијем спровођењу традиционалних КОМЕМОРАЦИЈА којим наш Град и наш Црвени крст уз присуство бројних делегација из наше земље и њихових држава (сваке године) одаје захвалност Др Елизабет и њеним колегиницама. Оне су умрле у нашем граду за време Првог светског рата на хуманом задатку где су биле активни чланови добровољних медицинских мисија, а чији се гроб налази на Градском гробљу у нашем граду. Стогодишњица смрти овим племенитим здравственим радницама са великом пиететом одржана је пре две године. Исте године посветили смо велику пажњу обележавању стогодишњице успостављања примирја у време ВЕЛИКОГ РАТА.

Ове године обележавамо и пет година континуираног публикавања овог нашег часописа (2011 – 2016). Верујемо да ће оно што је приказано у њему, повезано са Монографијом 130 година Црвеног крста Крагујевац, представљати корисно штиво за све оне који се баве хуманим радом у овом делу Шумадије, и да ће допринети значајном унапређењу добротинитељског делања, без обзира на то што се данашње време поређено са оним када Црвени крст настајао значајно изменило. Потреба за људима широког срца се није смањила. Начин живота и рада, значи све веће људске изложености ратном и мирнодопском оружју и оруђу, саобраћајним несрећама, природним катастрофама, онда разним другим физичко-хемијским и психичким оштећењима здравља, се знатно повећао. Зато су нарасле потребе за његовом превенцијом, лечењем и рехабилитацијом, односно потреба за што више особа које су истовремено и стручне (поседују обуку из прве помоћи) и да су добри људи (поседују вољу и расположење) да човеку у невољи без материјалне надокнаде правовремено помогну), јер се само тако могу остварити прави резултати хуманог понашања. Али, Црвени крст се бави и низом других помагања нпр. социјалним, правним и другим, а оно што нарочито радује је повећана учесталост младих који то чине са великим ентузијазмом. Али ни старије генерације, бар тако је у нашем Црвеном крсту, не дозвољају да их ухвати депресија и слична стања него организују вршњачке клубове, какав је КУТАК ЗА КВАЛИТЕТНИЈЕ СТАРЕЊЕ у Крагујевцу. Он ствара услове да се лица, тзв. трећег доба друже, на различите начине забављају, пишу песме, читају их скупа, сликају, певају, смеју, о свему дискутују, а након тога одлазе кући веселији и срећнији него што су при доласку били. Код оних који не могу да дођу код нас, наши волонтери иду код њих као нпр. при акцијама „Селу у походе“ и другим.

Ми се у Часопису трудимо да се сваком нашем члану, то задовољство и оствари. Константно праћење свих бројева часописа нуди добру презентацију транспарентног рада читаве наше организације, тако да ће моћи, не само да критикује или хвали њен рад, него и да учи и спроводи појединачно и тимско делање - увек организовани хумани рад.

Наравно да своје умрле волонтерене заборављамо. Тако су нас два истакнута црвенокрсташа, два посебно запажена уметника, а можемо рећи и носиоца рада нашег Кутка за остарела лица, напустила. Они ће незаборавно остати у нашим срцима! Уметничке слике ЉУБИШЕ ЈЕЛИЋА - ПИНКИЈА И МИРКА РУСИЋА подсећаће нас на њихов стварачки рад, а и указивати на прави пут којим и ми можемо ићи у остварењу наших хуманих идеја.

Др Владан Ђорђевић (1844 - 1930) главни иницијатор за оснивање Српског друштва Црвеног крста

Др Владан Ђорђевић (1844-1930) главни иницијатор
за оснивање друштва Црвеног крста

Владан Ђорђевић је био лекар, хирург, али и председник владе и министар просвете и вера, потом и привреде, а као градоначелник Београда ударио је темеље модерне комуналне политике, основао градски водовод и канализацију и Ново гробље, увео уличну расвету, уредио савски кеј...

КАКО ЈЕ ХИПОКРАТ ПОСТАО ВЛАДАН

Др Владан Ђорђевић потиче из цинцарске породице, која је живела у месту Фурка, у Северној Грчкој. Оно и данас постоји тридесетак километара удаљено од грчко-албанске границе. Током буне некаквог паше против султана 1821. године, дом Владановог деде Димитрија беше огњем попаљен, а млађа кћи одведена у робље. Старија оста удовица с троје нејаке деце, међу којом беше и Ђорђе отац Владанов. Димитрије се онда крену за Србију. А кад код Суповца пређоше границу, застаде он, па рече: децо, пољубите ову земљу, овде је слобода, ово је Милош-бега Србија. Димитрије ће потом отворити кафану у Болечу, а Ђорђе ће се школовати за апотекара. Остаће упамћен као „Хећим Ђока“, будући да се бавио и лекарством.

Рођен је у Београду, у Господској, данас Васиној улици, 1844. године. Отац Ђорђе му је био лекар, један од првих у престоници, а мајка Марија из чувене цинцарске породице Леко: никога није превише изненадило када је кум, кир Коча Герман, на крштењу обављеном у Саборној цркви, малишану наденуо име – Хипократ.

Имао је само седам година када му је умрла мати. Разочаран, хећим Ђорђе је напустио Београд, да би у Сарајеву отворио прву модерну европску апотеку, а малишана уписао у српску школу код даровитог учитеља Александра Шушљаковића, једног од ретких истинских интелектуалаца у Босни тога времена. Вратили су се у Београд да Хипократ упише гимназију: благодарећи изузетном знању при-

мили су га одмах у други разред. Најбољи друг му је био Драгиша Станојевић, који се доцније овенчао славом преводима Ариотовог "Бесног Орланда" и Дантеове "Божанске комедије". Њих двојица су врло рано почели да пишу дружећи се са старијим Стојаном Новаковићем. Хипократ је већ у четвртом разреду објавио своје прве драмолете "Робови" и "Сулејман", са којима је ушао у књижевни свет метрополе.

Када се уписао на Лицеј, Ђура Даничић га је посаветовао да своје грчко име замени српским: прихватио је искористивши свој књижевни псеудоним и постао – Владан.

Све му је ишло од руке, али се он највише приклањао Јосифу Панчићу, јер је, упркос разбарушеној песничкој души, више волео природне науке. Ипак, баш у то време, објавио је свој први роман "Кочина крајина".

Као државни питомац обрео се у Бечу где је студирао код чувеног хирурга Билројта, по чијим се методама и данас обављају неке операције! Професор Билројт је младог Србина сматрао за свог најдаровитијег студента, што је овај потврдио бриљантним докторатом. Али, уместо да се врати у Београд, обрео се усред пруско-француског рата као шеф војне болнице у Франкфурту, где је усавршио ратну хирургију.

По повратку у Београд оженио је своју бечку љубав, фрау Паулину, која му је доцније изродила петнаесторо деце. Почео је да "сече" и скалпелом и језиком, уз то био је бонвиван, имао велику кућу, држао послугу, фијакере и коње, баш по мери угледа који је стицао као врсни лекар. Зарађивао је и по десетак дуката дневно... Ђенерал Белимарковић... позвао га је у војну службу и одмах му дао чин мајора: постао је шеф војног санитета и професор хурургије на Војној академији.

"ОТАЏБИНА"

Др Владан Ђорђевић покреће и уређује часопис „Отаџбина“, који ће у тим временима великог културног успона Србије, у последњој четврти 19. века, снажно подстаћи развој српске књижевности. Већина српских писаца објавиће своје првенце баш у том часопису др Владана. Постоји занимљива прича: да би привукао пажњу јавности на часопис, који је иначе сам финансирао, позвао је Ђуру Јакшића, који је

Михаило Јовановић први председник Српског друштва Црвеног крста

по оштром језику и кочперности био сличан Ђорђевићу, и замолио га да му Ђура напише неки стих који ће бити заглавље тог новог часописа, "онако нешто да буде јако, да у сваком Србину пробуди понос". Без преправки без много мозгања, директно из душе и срца за петнаестак минута Ђура јакшић је написао своју чувену Отаџбину-"И овај камен земље Србије, што претећ небу дере кроз облак..."

И, да је само то радио, да је само уређивао „Отаџбину“, изрећи ће касније Јован Скерлић, име др Владана Ђорђевића остало би златним словима у историји српске књижевности.

Др Владан покреће и сачицу тадашњих лекара у Србији, а да од те сачице опет сачицу и с њима оснива Српско лекарско друштво (1872. године), убрзо и Музеј Српског лекарског друштва (1874) и часопис „Српски архив, за целокупно лекарство“ (1874) први стручни медицински часопис штампан ћирилицом...1872. године објављује књигу "Народна медицина у Срба."

Исте године, као члан општинског одбора у Београду настојао је својим предлозима да српска престоница добије сиротињски завод за децу без родитеља, кућу за хендикепиране особе, за чување старих и изнемоглих лица, нахочад, школу за глувонему и слабовиду децу, завод у коме би сироте надничарке могле склонити своју малу децу преко дана.

Многе од ових иницијатива нису до тада биле познате нашој јавности. Као и претходни и ови предлози су пропали уз образложење да су сувише буржоаски.

Међутим овај млади лекар је сматрао за своју дужност да пропагира оснивање хуманитарних организација и установа, тако да га немар и неразумеванье челника државе није поколебало. Стога је он 8. јануара (по старом, односно 20. јануара по новом календару) 1876. пред Грађанском касином изнео предлог "да се у Србији оснује једна мрежа од дружина и одбора, која би у мирно доба спрема-ла све што треба рањеницима и болесницима у ратно доба. Изнео је до најситнијих детаља план организације и начин њеног функционисања.

Кнез Милан Обреновић подржава остварење циљева Црвеног крста

Иницијативу да се оствари предлог доктора Владана Ђорђевића узела је на себе београдска Грађанска комисија.

За председника Друштва Црвеног крста у Србији изабран је 25. јануара (6. фебруара) 1876. године, Архиепископ београдски и Митрополит Србије Михаило, који је на овом месту био до своје смрти 1898. године.

Доктор Владан Ђорђевић, 1876. године, на почетку српско-турског рата постаје начелник српског војног санитета, у не баш лаким, могло би се рећи чак хаотичним приликама. Беше тада "мађијски" импровизатор, како ће га касније описати др Владимир Станојевић, унапредиће потом српски и војни и цивилни санитет, и, како Станојевић опет каже, подићи углед војног лекара. Већ у то доба др Владан је лични лекар краља Милана, и његов близак пријатељ. А као ученик славног хирурга Теодора Билројта први хирург у модерном смислу речи у Србији... Творац првих санитарских закона... Оснивач првог спортског друштва...

РЕПУБЛИКАНАЦ МОНАРХИСТА

У то време га је позвао кнез Милан Обреновић и предложио му да буде – дворски лекар. "Али, господару, ја сам републиканац", одговорио му је без зазора. Ипак су се нагодили, па је, уза бригу о кнежевом здрављу, преузео и улогу учитеља, предајући будућем краљу антропологију, националну економију и психологију.

Био је велики реформатор свега и свачега. Политичаре је нервирао до те мере да га нико није хтео у свом друштву. Да би га примирили, поставили су га за председника Београдске општине... Али, прво што је урадио било је да разјурни намножене бирократе. А онда је почело: прво је ударио темеље градском водоводу и канализацији, увео уличну расвету, основао Ново гробље, уредио савски кеј... Ово је изискивало велике издатке, а као последицу имало увећане порезе, па је смењен, али остаје чињеница да је он ударио темеље модерне београдске комуналне политике.

Поставили су га на место министра просвете, а да би га се коначно решили, послали су га у дипломатску службу у Атину, за посланика. Тамо се прославио тако што је на неком дворском балу краљу Ђорђу наместио ишчашену ногу, да би пред свитом изјавио: "Тако ја пеглам". Пензија га је сустигла 1894, и тада је отишао из Београда у Париз. Ипак, убрзо су га молили да се врати, јер им је у Цариграду био потребан неко ко ће моћи да се носи с прекаљеним дипломатским вуковима и лисицама. Већ после неколико месеци постао је идол султана Абдул Хамада, па је код њега издејствовао силне повластице за Србију и Српску православну цркву у Старој Србији... Кад му се кћи Мара удавала за цариградског банкара Властрија, у знак изузетног поштовања према др Ђорђевићу церемонију су водила три грчка патријарха: цариградски, антиохијски и јерусалимски, а причало се да је свадбени ручак лично на – васељенски сабор.

Краљ Александар га је 1898. године поставио за председника владе, па се тај период српске политичке историје по њему назива – "владановштина".

Када су Аустријанци 1915. ушли у Београд, неки њихов жбир, по злу упамћени Витман, обратио му се кад су га дотерали у логор, речима – "Ко си ти?" "Ја сам доктор Владан, бивши председник српске власти, члан Српске академије наука, командер разних, па и аустријских ордена, српски пуковник и краљевски пруски санитарски поручник у резерви... А ко си ти, битанго?", одговорио му је кочоперни старац. Интернирали су га у околину Беча, а у Београд се вратио 1918. Живео је мало ту, мало у Дубровнику, где му је био сахрањен син Милан који је први, на челу српских трупа 1918, ушао у тај град.

Умро је у дубокој старости, 31. августа 1931, у Бечу.

Историчар Дејан Медаковић је рекао да је др Владан Ђорђевић један од 10 највећих личности у српској историји.

Извори:

Текст из монографије 130 година Црвеног крста Крагујевца - М.А.Предраг Илић

Говор др. Бране Димитријевић... Изговорено 31. 08. 2010. после полагања венца на гроб др Владана Ђорђевића.

Део говора проф др Драгана Радовановића, Председника Црвеног крста Србије, поводом 140. годишњице Црвеног крста Србије

проф. Др. Драган Радовановић, председник
Црвеног крста Србије.

Поштоване даме и господо,
Ваше Екселенције,

Окупили смо се да обележимо 140 година непрекидног постојања и рада Црвеног крста Србије. Данас, када се обележавају годишњице округлих цифара Националних друштава у свету, многи то чине много помпезније чак и за много мање трајање него што то ми чинимо данас.

Црвени крст Србије је основан пре 140 година када су потписане и Женевске конвенције, као једно од првих 15 националних друштава у свету, 140 година постојимо непрекидно, препознатљиво, признати, самосталани, горди и поносни. На овим просторима веома мало њих може да посведочи толико дуг реалан континуитет самосталности и признатости као Црвени крст у Србији.

О томе говори историја, чињенице и људи који су део те непрекинуте приче. Црвени крст у Србији своје значење и постојање никада није схватао као привилегију него дужност и обавезу, своју природну улогу и задатак који никоме не мора да доказује и показује. Ми слаavimo сваког 6. фебруара армију наших волонтера и

професионалаца који су својом добротом, љубављу и енергијом пркосили смрти, неправди, беди, болести, ђудима природе....

Црвени крст народа у Србији је пре 140 година настао као потреба да се помогну жртве рата, као у осталом и сам Међународни Црвени крст. Наш Народ чију историју обележавају ратови, смрт, затирање и неправда никада није подлегао њиховим искушењима и променио суштину свога бића. Само велики народи пред мач стављају понос, пред копље срце, пред метак пркос, пред тугу осмех, уз срећу сузу. Из поноса, срца, пркоса, осмеха, сузе, добротe и хуманости створена је суштина Црвеног крста у Србији.

Зато он траје кроз векове и генерације непромењен, снажан и одлучан да испуни своју мисију базирану искључиво на принципима Међународног покрета Црвеног крста и Црвеног полумесеца.

Црвени крст Србије је основан на иницијативу др Владана Ђорђевића 1876, као једно од првих петнаест Националних друштава у свету. Идеја о оснивању Црвеног крста се родила у групи напредних људи коју је предводио др Ђорђевић.

Први председник је био Митрополит Михајло Јовановић, не само највиши црквени великодостојник већ велики хуманиста и човекољуб.

По свом оснивању Црвени крст је имао 35 подбора и 2000 чланова. Данас после 140 година имамо 265,303 чланова (188,901 чланова су млади) са 186 организација и 4405 облика организовања.

Сажети 140 година у реченице овог казивања је неоствариво, али данашња прилика то очекује.

Почело је помагањем избеглица из Невесињског устанка, када је било потребно збринути бројне жене децу, старе и рањене прогнане из Херцеговине.

Наставило се бројним ратовима у којима су куршуми погађали ратнике, али много више без разлога и правде косили цивиле и децу, који су опет морали да беже из својих кућа и огњишта у суседна села, градове, државе незаштићени. Њих је све време помагао Црвени крст. Бринући за своје прогнане, рањене, нестале, гладне и заразама обрхане болесне наш народ и његов Црвени крст нису правили разлику према немоћном, рањеном и болесном ратном нерпијатељу.

Најбољи пример хуманости и поштовања Конвенција је Српско Бугарски рат током кога је Западна Европа слала хуманитарну помоћ за Бугарски народ током рата. Тражили су од Црвеног крста Краљевине Србије да транспортује помоћ до Бугарске.

Пољска болница 1876. године

Јединствени пример поштовања Женевски конвенција је за историју показао Црвени крст Краљевине Србије који је од Краља Милана изедјствовао дозволу да помоћ донесе до бугарске са којом је тада Краљевина била у рату.

Ово дело Црвеног крста Србије стоји у Музеју Међународног Црвеног крста и Црвеног полумесеца у Женеви као јединствени пример поштовања Женевских конвенција. Други пример је Ваљевска болница, боље рећи Цела Србија болница заражених од пегавог тифуса у Првом Светском рату када су болесни Аустроугарски војници без разлике у односу на наш народ и војнике лечени и отимани из загрљаја смрти мизерних ваши пегавог тифуса. Мизерна ваш која је као парадигма понижења косила и побеђивала наше војнике непобедиве на бојом пољу, сатирала цивиле, жене и децу није

могла да порази непобедиво - хуманост наших људи који су спасавали и непријатеља. Током Великог рата колосалну улогу у лечењу нашег народа од рана и болести одиграле су стране медицинске мисије добровољаца из читавог света које су већином дошле преко Црвеног крста. Биле су то мисије из Русије, Велике Британије, Сједињених Америчких Држава, Грчке, Швајцарске. Помоћ је стигла и из Француске, Италије, Холандије, Јапана, Румуније, Турске, Аргентине и Чилеа.

Прохујале су године али усуд нашег народа је остао исти. Током девдесетих година и ратова на просторима бивше Југославије милион избеглица је стигао у Србију, прогнаних из бивших република СФРЈ. Црвени крст је и у том периоду одиграо значајну улогу у подршци и помоћи овим људима.

Данас смо сведоци новог и другачијег таласа избеглица из далеких земаља и других континената које помаже Црвени крст Србије и институције Државе, уз хуманитарну подршку свих наших грађана, како би бирократе рекли по највишим хуманитарним стандардима Европе. Нису у питању стандарди, суштина је у исконској доброту нашег народа да помаже угроженом. И у овој кризи Црвени крст Србије је одиграо значајну улогу у подршци мигрантима (подељено 456 000 следовања од 10.06.2015 до 25.01.2016)...

... Времена се мењају па и искушења, задаци и обавезе које се постављају пред Црвени крст. У свом свакодневном раду Црвени крст Србије недвосмислено показује у пуном капацитету улогу помоћног органа државе у хуманитарној сфери, уз пуну самосталност и партнерски однос са органима Државе. На овај начин смо у потпуности испунили основне критеријуме међународног покрета Црвеног крста и Црвеног полумесеца.

Ново време доноси и нове изазове и задатке.

Ако гледамо звезде нећемо их стићи, ако тежимо њима бићемо им ближи, ако покушамо да их дохватимо осетићемо срећу.

Црвени крст је звезда у очима обесправљених, прогнаних, сиромашних, злостављаних, немоћних тј. свих који имају право на наду. Ако сте звезда и нада немате право на просек и слабост већ обавезу на чистоту и вечност. Зато је Црвени крст идеалан појам коме служи доброта.

Хвала!

Промоција књиге групе аутора "Србија памти" (на столу заставе дела земаља које су пружиле помоћ Црвеном крсту током Великог рата)

Part of the speech of Prof. Dragan Radovanovic, MD, PhD President of the Red Cross of Serbia, on the Occasion of the 140th Anniversary of the Red Cross of Serbia

Ladies and gentlemen,
Your Excellencies,

We have gathered today to mark 140 years of continuous existence and work of the Red Cross of Serbia. Today, there are many National Societies worldwide, who mark their round anniversaries, many do so in a much more lavish manner than we are doing today. The

Red Cross of Serbia was founded 140 years ago when the Geneva Convention were signed, as one among the first 15 National Societies. We have been lasting for 140 years uninterruptedly, visible, recognized, independent, dignified and proud.

In this region, there are only few who can say that they have existed for such

long time continuously, independently and recognized as did the Red Cross in Serbia. This can be illustrated by history, by facts and people who are part of this never-ending story.

One could wonder why the Red Cross of Serbia does not mark its 140 years in a more sumptuous way? The Red Cross in Serbia has never perceived its

English Daughter of Serbia

Louise Miller

When the First World War, she spent six weeks in Serbia with the Red Cross. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

These weeks were spent in the company of the Serbian people. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

On 10 November 1914, a woman of British nationality was awarded the Victoria Cross for her services in Serbia. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

The first month of the war, she was in Serbia. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

Text of Flora Sandes who came from Britain to Serbia in 1914.

Text of Flora Sandes who came from Britain to Serbia in 1914.

Text of Flora Sandes who came from Britain to Serbia in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

Text of Flora Sandes who came from Britain to Serbia in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

Text of Flora Sandes who came from Britain to Serbia in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

Text of Flora Sandes who came from Britain to Serbia in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

Text of Flora Sandes who came from Britain to Serbia in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

Text of Flora Sandes who came from Britain to Serbia in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

Text of Flora Sandes who came from Britain to Serbia in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

Text of Flora Sandes who came from Britain to Serbia in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

Text of Flora Sandes who came from Britain to Serbia in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

Text of Flora Sandes who came from Britain to Serbia in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

Text of Flora Sandes who came from Britain to Serbia in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

Text of Flora Sandes who came from Britain to Serbia in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

Text of Flora Sandes who came from Britain to Serbia in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

Text of Flora Sandes who came from Britain to Serbia in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

Text of Flora Sandes who came from Britain to Serbia in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

Text of Flora Sandes who came from Britain to Serbia in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

Text of Flora Sandes who came from Britain to Serbia in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

Text of Flora Sandes who came from Britain to Serbia in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

Text of Flora Sandes who came from Britain to Serbia in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

Text of Flora Sandes who came from Britain to Serbia in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

Text of Flora Sandes who came from Britain to Serbia in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

Text of Flora Sandes who came from Britain to Serbia in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

Text of Flora Sandes who came from Britain to Serbia in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

Text of Flora Sandes who came from Britain to Serbia in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

Text of Flora Sandes who came from Britain to Serbia in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

Text of Flora Sandes who came from Britain to Serbia in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

Text of Flora Sandes who came from Britain to Serbia in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

Text of Flora Sandes who came from Britain to Serbia in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

Text of Flora Sandes who came from Britain to Serbia in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

Text of Flora Sandes who came from Britain to Serbia in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

Text of Flora Sandes who came from Britain to Serbia in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

Text of Flora Sandes who came from Britain to Serbia in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

Text of Flora Sandes who came from Britain to Serbia in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

Text of Flora Sandes who came from Britain to Serbia in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

Text of Flora Sandes who came from Britain to Serbia in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

Text of Flora Sandes who came from Britain to Serbia in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

Text of Flora Sandes who came from Britain to Serbia in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

Text of Flora Sandes who came from Britain to Serbia in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

Text of Flora Sandes who came from Britain to Serbia in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

Text of Flora Sandes who came from Britain to Serbia in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

Text of Flora Sandes who came from Britain to Serbia in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

Text of Flora Sandes who came from Britain to Serbia in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

Text of Flora Sandes who came from Britain to Serbia in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

Text of Flora Sandes who came from Britain to Serbia in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

Text of Flora Sandes who came from Britain to Serbia in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

Text of Flora Sandes who came from Britain to Serbia in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

Text of Flora Sandes who came from Britain to Serbia in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

Text of Flora Sandes who came from Britain to Serbia in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

Text of Flora Sandes who came from Britain to Serbia in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

Text of Flora Sandes who came from Britain to Serbia in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

Text of Flora Sandes who came from Britain to Serbia in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

Text of Flora Sandes who came from Britain to Serbia in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

Text of Flora Sandes who came from Britain to Serbia in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

Text of Flora Sandes who came from Britain to Serbia in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

Text of Flora Sandes who came from Britain to Serbia in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

Text of Flora Sandes who came from Britain to Serbia in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

Text of Flora Sandes who came from Britain to Serbia in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

Text of Flora Sandes who came from Britain to Serbia in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

Two excerpts from the book by Louise Miller "A Fine Brother - The Life of Captain Flora Sandes"

The New Recruit Flora Sandes

It was on 10 November 1914, when she was 28 years old, that she was awarded the Victoria Cross for her services in Serbia. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914. She was the only woman to be awarded the Victoria Cross in 1914.

It Is Not Easy to Kill Me

It was not easy to kill me. I was a woman, and I was a soldier. I was a woman and a soldier. I was a woman and a soldier. I was a woman and a soldier. I was a woman and a soldier.

Flora Sandes with the British Army in 1914.

Текст о Флори Сендс која је дошла са британском медицинском мисијом почетком рата и остала са српском војском и након слома 1915. године, објављен у недељнику "Данас" на енглеском језику

our soldiers that were not conquered at the battlefield, crushed civil population, women and children, however, was not able to defeat the invincible humanity of our people who were saving the enemy. During the Great War a colossal role in the treating of our people from wounds and diseases was taken on by foreign medical missions of volunteers worldwide who mainly came through the Red Cross. They were the missions from Russia, Great Britain, the United States, Greece, Switzerland. Humanitarian assistance also arrived from France, Italy, the Netherlands, Japan, Romania, Turkey, Argentina and Chile.

Years passed by, but the fate of our people remained the same. In the nineties and during the wars at the territory of former Yugoslavia, a million of refugees arrived in Serbia exiled from former Yugoslav republics. The Red Cross has played a significant role in providing assistance and support to the affected persons. Today we are witnesses of another wave of refugees coming from distant countries and other continents and who are being assisted by the Red Cross of Serbia and the government institutions, along with the humanitarian support of all our citizens, in accordance with the highest European humanitarian

standards. It is not about the standards, it is about the deep kindness of our people to support those in need. The Red Cross of Serbia has played a significant role in this crisis too, by supporting migrants (over 470,000 provisions of humanitarian assistance were distributed since the beginning of the migratory crisis up today).

Times are changing and so are the challenges, tasks and responsibilities that are to be addressed by the Red Cross. In its daily work the Red Cross of Serbia is without any doubts showing its full capacity to act as an auxiliary to the authorities in the humanitarian field, by maintaining its full independence and partner relations with the competent Government bodies. By doing so, we are completely meeting the basic criteria of the International Red Cross and Red Crescent Movement.

If we look at the starts we shall not reach them, if we strive towards them we shall be closer, if we try to catch them we shall feel happiness.

The Red Cross is a star in the eyes of those disempowered, expelled, poor, abused, weak; for all those who have the right to hope. If you are a star and present hope, you have no right to be

average and weak, but a responsibility to be pure and everlasting. This is why the Red Cross is the ideal notion served by kindness.

Thank you!

Орден српског Црвеног крста илустрација текста "Дани славе године страдања 1912-1918" поч. Дејана Обрадовића

Део историје који су прошли Крагујевчани и њихов Црвени крст

УВОД

Црвени крст Крагујевца форми-
рао је своју организацију фебруа-
ра 1876. год., исте године, готово и-
стовремено са формирањем Црве-
ног крста Србије у Београду. Основ-
ни циљеви и принципи Црвеног
крста у Крагујевцу били су истовет-
ни са циљевима и принципима Црве-
ног крста у Београду: хуманост, не-
пристрасност, неутралност, независ-
ност, добровољност, јединство и уни-
верзалност. Најагилнији иницијатор
и први председник Црвеног крста у
Крагујевцу био је Јован Спалајковић
угледни градски трговац.

За 140 година постојања и рада Црве-
ни крст Крагујевца одиграо је неза-
обилазну улогу у пружању помоћи
ратним рањеницима, болесницима и
осталом страдалом становништву то-
ком свих ратова кроз које је Србија
пролазила: у српско-турским рато-
вима 1876. и 1877. године, у српско-
бугарском рату 1855. године, у бал-
канским и Првом светском рату 1912-
1918. године, у Другом светском рату
1941-1945. године, као и у ратовима на
просторима Југославије 1991-1999. го-
дине, посебно у помагању избеглица
и прогнаног становништва које је као
последица ратова запљуснуло Србију
и Крагујевац.

У периодима између ратова
крагујевачки Црвени крст се при-
премао и опремао за активности у
следећим ратовима и материјално
и кадровски за болничарску служ-
бу, истовремено радећи на помагању
ратне сирочади и породица које су
остале без хранилаца. Забележени су
многобројни примери такве помоћи
унесрећенима после стрељања ок-
тобра 1941. године и избеглицама из
ратова на подручју Југославије 1991-
1999. године. Најсавременији период
бележи помоћ социјалној сиротињи
која је настала током транзиције по-
сле октобарских промена 2000. годи-
не.

Посебна пажња током 140. годишњег
рада посвећивана је активностима
Подмлатка и омладине Црве-
ног крста који је био најмасовнији
и најактивнији ослонац у акцијама
Црвеног крста.

INTRODUCTION

Kragujevac Red Cross was formed in
February 1876, same year almost at
the same time as Serbian Red Cross
in Belgrade. Both shared same basic
objectives and principles in work:
humanity, impartiality, neutrality,
independence, voluntary service, unity
and universality. The most active initiator
and first Kragujevac Red Cross president
was Mr. Jovan Spalajkovic, well-known
city merchandiser.

In 140 years of active existence
Kragujevac red Cross played inevitable
roll in assisting wounded in war, ill
and other vulnerable population in all
wars Serbia has been through: Serbian-
Turkish war 1876, Serbian-Bulgarian war
1885, in Balkans and WW1 1912-1918,
WW2 1941-1945, as well as in wars on
territory of former Yugoslavia, specially
in assisting refugees and Internally
displaced people that flood of Serbia
and Kragujevac as Their outcome.

Between the wars Kragujevac Red Cross
built capacities for activities in wars to
come, technical and human resources
for medical service, at the same time,
assisting war orphans and vulnerable

*Мирослав Спалајковић 1869-1951, син Јована Спалајковића, дугогодишњи
министар иностраних послова и дипломата одан династији Карађорђевић*

families. Many examples of assistance were noticed after shooting in October 1941 and after refugee arrival during Yugoslav wars between 1991 and 1999. Modern time is labeled with to poorest families coming out as a result of economic transition after October changes in 2000.

Trough 140 of existence special attention was dedicated to Red Cross Sub-Youth and Youth as fundament of all activities.

ОСНИВАЊЕ ПРВОГ КРАГУЈЕВАЧКОГ ЖЕНСКОГ ДРУШТВА ЦРВЕНОГ КРСТА

Инспирирана идејама Црвеног крста и потребом да и жене у Крагујевцу, као и жене Београда, учествују на заједничком послу са мушкарцима, јер је био на помолу Први српско-турски рат, крагујевачка учитељица Стана Симић покренула је иницијативу за оснивањем првог Крагујевачког женског друштва Црвеног крста. Руковођена истим начелима и са истим задатком као и Београдско жен-

ско друштво, а истовремено свесна бројних тешкоћа на које ће наићи у раду, са чиме су обично биле суочене све нове установе и организације у Србији. Госпођа Стана Симић упутила је позив „Госпођицама и госпођама“ Крагујевца 16. (29.) маја 1876. године.

Према статуту који је и усвојен (имао је 15 чланова) циљ Женског друштва је да потпомогне неговање рањеника, који с бојног поља долазе овамо и да им у материјалном погледу олакша њихово стање, а у миру да помаже сирочад изгинулих ратника, који с бојног поља долазе овамо и да им у материјалном погледу олакша њихово стање, а у миру да помаже сирочад изгинулих ратника. Члан Друштва може бити свака грађанка која се обавезе да ће помагати било радом у болници или прилозима у новцу и ствари, или израђивањем потребних ствари. Крагујевачко женско друштво имало је два одбора – болничарски и економски одбор. Чланице болничког одбора тачно утврђених дана ишле су у болницу да надледају поредак, чистоћу и прање рубља уопште, а чланице економског одбора прикупљале

су прилоге како у стварима тако и у новцу и употребиле су га за куповину платна. Новоуписане чланице су по старом распореду ишле у болнице ради превијања рана.

По израженој жељи кнегиње Наталије, 1879. године, Друштво је реорганизовано и постало подружница Београдског женског друштва. Све до 1884. године рад Друштва био је усмерен на помагање сиромашних породица изгинулих бораца. Изменом правила друштва избором Милице Степић за председницу Друштва рад је постао живљи и био усмерен на оспособљавање сиромашних девојака за самосталан рад посебно Женске популације из породица изгинулих ратника, као би од њих створили вредне и корисне чланице друштва и добре домаћице.

Балкански рат прекинуо је редован рад Женског друштва, јер је престао школски рад и Друштво се посветило свом првобитном циљу – нези рањеника. Друштвена школа постаје болница, а чланице Друштва болничарке.

Српске новине тог времена помно прате и бележе активности Женског друштва у Крагујевцу, објављујући дуге спискове чланица Друштва и "колико која даје динара" – а било је истакнуто да "многе чланице заслужују особито признање, што за ово време док рањеника буде – својевољно улажу више него што друштвена правила прописују." О свом раду већ после неколико дана обавештавају кнегињу Наталију, позивајући је да се прими покровитељства Друштва и у писму истичу: "Помоћи рањеном борцу оном љубави и негом, на коју је својом крвљу и на толиким бојним пољима, за слободу и величину мајке Србије, СВЕТО право стекао – биће нам најпреча дужност. А кад милостиви Бог помогне оздрављењу наших рањених јунака, биће нам даљи рад сав посвећен, да невољнима и сиротнима помогнемо оном љубави, која одликује племени-тост човекољубља..."

Кнегиња Наталија већ 4. фебруара 1878. год. писмом преко Српских новина обавештава "крагујевачке грађанке" да се прима "понуђеног покровитељства" и да ће и убудуће "рад њихове дружине пратити с највећом симпатијом ни најмање не сумњајући, да ће га умети удесити, да иде оним правцем, који ће највише корисити и напретку човекољубља."

Кнегиња Наталија Обреновић покровитељ Српског друштва Црвеног крста и Крагујевачког женског друштва

Зграда хуманитарног друштва "Милосрђе" саграђена тридесетих година 19. века у улици С. Марковића у којој је био смештен дечји дом за сиромашну децу

Друштво истог дана одговара на писмо српске кнегиње, што је и овога пута забележено у новинама, изражавајући своје усхићење пристанком кнегиње да се прими покровитељства, да би на крају писма истакле да ће се "најсретније сматрати онда, када благодетним успесима могамо у општем заслужити и Ваше најмилије признање и да смо Вашег Узвишеног Покровитељства достојне..."

Својим активностима Женско друштво Крагујевца унело је преокрет у дотадашњим хуманитарним активностима. То се ускоро показало оснивањем друштва и у другим градовима, док се у самом граду све више ширио покрет одржавања "беседа" на којима су поред пригодних говора активисти сакупљали помоћ "за рањене и сиротне."

Између "беседа" које су тада одржане најдирљивија је свакако она коју су одржале ученице III и IV разреда "овдашње женске школе" – које су колективно касније крагујевачком "женском друштву" предале "12 дук. ћес. и 5 гр." – као приход "беседе" коју су давале у корист сирочади погинулих српских бораца. О свему су СРПСКЕ НОВИНЕ тог времена опширно писале, преносећи у целини и писмо које су ученице упутиле управи Женског друштва, у којем су између осталог каже:
"Побуђене лепим примером наших матера, које још за време Првог рата 1876. год. суштински заузимаху и неговаху рањене за отаџбину борце, а које и дан данашњи тај рад племенити продужују – и ми ученице III и IV разреда Женске основне школе приредисмо 25. текућег месеца 'беседу' у корист оне си-

рочади којих су очеви и браћа изгинули те без родитељске неге остадоше.

На овој 'беседи' било је свега прихода 16 дук. ћес. и 13 гр. чарш. а по одбитку трошкова остало је чисто прихода 12 дук. ћес. и 5 гр. чаршијских. Потписане учтиво молимо управу Женског друштва да речени износ новаца изволи као аманет примити и у корист сирочади погинулих војника употребити.

У исто време шаљемо и списак приложника, молећи управу Женског друштва да имена њихова преко СН на јавност изволи изнети."

Дана 27. фебруара 1878. год. у Крагујевцу

Српске новине објавиле су и одговор управе Женског друштва:
"На овако благородној мисли и знатном прилогу – Женско друштво изјављује вредним ученицама своју усрдну благодарност у име свију оних који ће овом њиховом привредом наћи утехе у својој невољи."

У даљем тексту, тумачећи жељу младих ученица - Женско друштво уместо њих најављује: "Најтоплију захвалност нашем грађанству, које се тако лепо одазвало овој 'беседи' – и тим помогло колико доброј цели, ради које је давата, толико и доброј вољи ученица, да се од сад труде за ствар опште користи. Друштво се радује овако лепом одзиву грађана и нада се, да ће племенита цел ради које је Друштво установљено, све више нових чланица придобити и томе дати Сјајна доказа у делима патриотизма наш Крагујевац од никоје друге вароши изостао није." Некако у исто време и радници фабрике оружја у Крагујевцу најављују "беседу" са игранком у корист Црвеног крста. У позиву на "беседу" се каже:
"Апелујући на Патриотизам и родољубље, надамо се, да ће се мало наћи раденика који се не би одазвали тако племенитом позиву, нарочито у ово доба, када је нашој отаџбини драгој, потребна помоћ свију нас Срба. За добивене прилоге издаће се благодарност у новинама заједно са именима приложника."

Поред датума одржавања "беседе" – 1. фебруара 1878. год. – оглас су потписали Светозар Костић, као председник одбора за приређивање радничке "беседе", књиговођа одељења пушкарнице и чланови одбора.

Крагујевачка гимназија је током Балканског рата 1912. године претворена у болницу за рањенике

У писму је било исказано "да сви радници крагујевачке фабрике у којима тече чиста српска крв, чији осећаји не могуше остати равнодушни према позиву ЦРВЕНОГ КРСТА, који беше управљен на све Србе за помоћ рањеницима – нашли су се побуђени да бар уколико је могуће помогнемо тој цели, која би требало да је у овом времену свети позив за све СРБЕ." На крају записа, односно позива на "беседу", каже се и следеће:

"Ми не знајасмо удеснији начин за ту помоћ од лепог српског збора 'беседе' – те се тако и договорисмо да за 18. фебруар приредимо 'беседу' с игранком у корист ЦРВЕНОГ КРСТА."

А списак приложника пео се на стотине...

На позив Црвеног крста одазвали су се тада и појединци.

Из оквира појединачних прилога издаваја се и као најлепши прилог, који је својим поклоном и писмом обележила "рођена крагујевчанка" госпођа Љубица М. Марковић. Она сама ЦРВЕНОМ КРСТУ преко Женског Друштва поклања 15 дуката, што и у то време није никако била мала сума. Образлажући свој поступак она у писму каже и следеће:

"На мене као на праву крагујевчанку, која сам овде рођена, подигнута и однегована од родитеља такође правих крагујевчана, пријатан упечаток имала је одлука Одбора Женског друштва од 29. јануара 1878. год. у седници својој донесена – да после садање као привремене женске дружине, која ће постојати само за време рата – настаје крагујевачко женско друштво, обарозовати се имајући према правилима београдског женског друштва, а у цели чл. 1. истих правила."

Свима дародавцима, а посебно госпођи Марковић, следовала је јавна захвалност преко Српских новина. Тим поводом у једном прогласу се каже:

"Крагујевачко женско друштво не може да прећути, а да не да узрза својим најдубљим и најтоплијим, осећајима који га обузимају кад помисли на племенитост и пожртвовање овдашње своје публике и јавности, која сваком указаном јој приликом даје живе доказе највећег саучешћа оној сирочади, којој се родитељи и хранитељи најјуначкије жртвоваше за благостање свију нас. Тако се по-

казало и приликом беседе давате 30. прошлог месеца (април 1878.) – у корист исте сирочади, као и свагда да уважава све оно што је за опште добро принесено."

ПОДОДБОР ЦРВЕНОГ КРСТА ЗА ВАРОШ КРАГУЈЕВАЦ

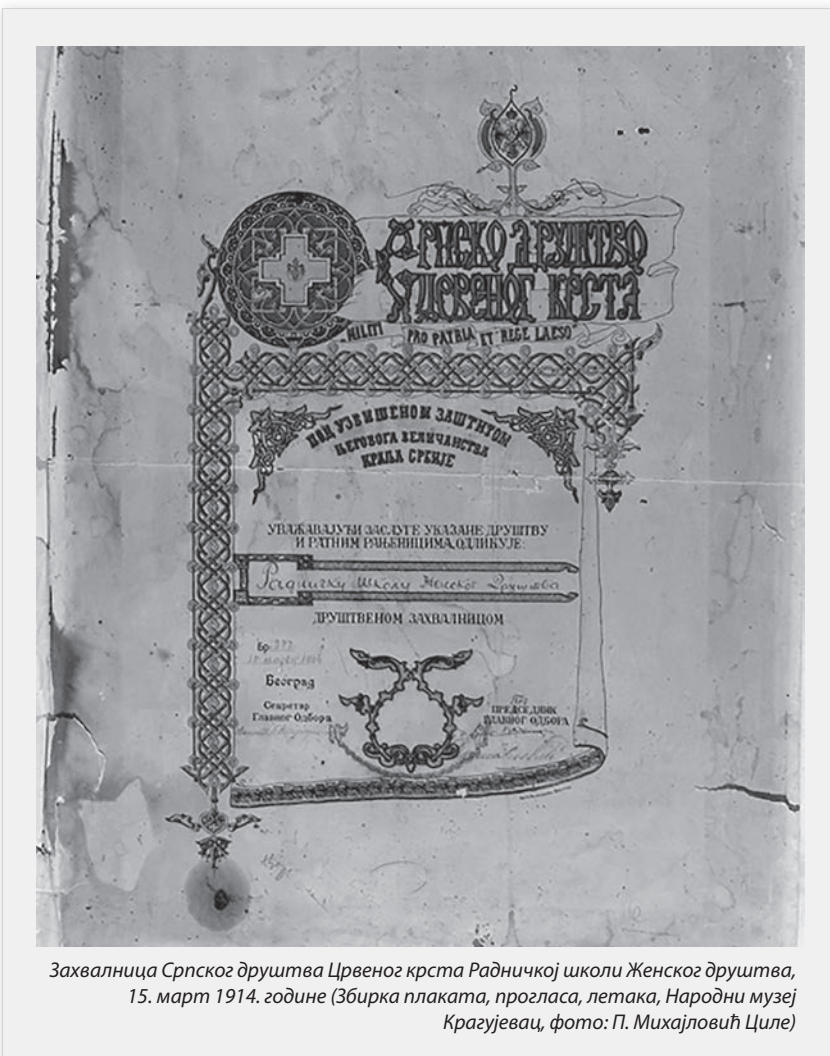
Напори Главног одбора Црвеног крста били су усмерени на сталном формирању нових пододбора и на реорганизовању старих пододбора, који су формиран пре или за време рата по тренутној потреби рата или по географском положају. Основна стратегија је била да се успешан рад пододбора може постићи само њиховим добрим организовањем да они могу у сваком тренутку функционисати без Главног одбора и његових директива и тако буде у стању да врши своју друштвену функцију.

Пододбор Црвеног крста за варош Крагујевац (градски пододбор) основан је пошто је Општински суд сазвао скуп грађана Крагујевца, почетком ок-

тобра 1885. године. На том скупу образован је пододбор Црвеног крста који се 10. (22.) октобра конституисао и изабрао за председника Милоја Блазнавца, трговца из Крагујевца. Тако конституисан пододбор одмах је приступио прикупљању прилога у новцу и стварима преко својих чланова. Када је почео рат и када је од стране војне болнице у Крагујевцу стигло наређење да се формирају резервне болнице најпре за 400, затим за 600 и на крају за 1000 болничких постеља, тада је пододбор ангажовао све своје потенцијале и за неколико дана исте опремио и снабдео свим потребним стварима. Болнице су биле смештене у женској и мушкој школи, гимназији и скупштинској сали.

Све потребне ствари пододбор је сам набавио осим кревета, сламњача, јастука, чаршава и ћебади што је државна власт дала.

Када су почели стизати први рањеници пододбор се старао да они никада не оскудевају у чистој постељи и чистом рубљу, да храна буде увек свежа, понуда и нега увек добра, а одлазећи из болнице добијали су преобуку, одело и путни трошак.

Захвалница Српског друштва Црвеног крста Радничкој школи Женског друштва, 15. март 1914. године (Збирка плаката, прогласа, летака, Народни музеј Крагујевац, фото: П. Михајловић Циле)

Čeda Milovanović, председnik Среског одбора Црвеног крста Крагујевца у периоду 1935-1945. године

Пододбор у Крагујевцу је добро радио што потврђује и извештај немачке делегације Црвеног крста, под управом др Шитеа, која је у Крагујевцу радила и која се похвално изразила о стању у крагујевачким болницама. Како је број рањеника, који је прошао кроз крагујевачке болнице, био знатан, Крагујевачки пододбор сигурно није могао то да исфинансира већ и од Главног одбора добио 4200 динара.

Завршетком рата настало је мало затишје у раду пододбора у Србији, мада је активност Главног одбора и даље била на јачању и очувању људства, материјала и ентузијазма код свих пододбора, као и формирање нових пододбора у местима где их до тада није било.

Поред тога пододбор Црвеног крста у Крагујевцу учествовао је у свим акцијама других хуманитарних организација, као и у случајевима великих поплава и дру-

гих елементарних непогода. Многи појединци, предузећа, радионице, еснафи, задруге, банке и друга правна лица својим сталним прилозима дали су материјалну потпору Друштву и тиме стварали предуслове за његов не-сметан рад.

Велике успехе које је остварило Друштво Црвеног крста, а истовремено пододбор у Крагујевцу, имајући у виду и друштвене околности под којима се развијало и деловало, може да захвали пре свега великом броју изузетних појединаца рећи друштвене елите која је узела учешће у целој причи и која је снагом свог ауторитета успела да превазиђе у многим елементима и саме државне органе и институције. Ако се погледа кадровска структура руководства и чланова пододбора у Крагујевцу види се јасно да ову организацију у читавом периоду, од оснивања па до Балканских ратова, воде угледни трговци, лекари, општински чиновници, свеш-

тенство, професори и друге личности од ауторитета, а свесрдну помоћ пружају како појединци тако и разна струковна удружења. Своју мисију пододбор у Крагујевцу од оснивања до Балканских ратова успешно је остварио.

Укупну величину хуманитарног дела грађана Крагујевца из времена после оснивања Црвеног крста, на свој начин можда најбоље изражава говор одржан на БЕСЕДИ од 2. фебруара 1878. год. на Сретење (по старом календару).

Био је то чувени говор Кузмана Паштровића, професора Крагујевачке гимназије, који су у целини пренеле Српске новине у два наставка 8. и 9. марта исте године.

У говору је професор Паштровић најпре истакао "свест, која се код нас за ствар општу, од дана на дан све више развија" – као и нада да "наш народ у том погледу од напретка просвећених народа, заиста изостати неће"; наводећи у исто време основне врлине грађанског друштва, а међу њима као прве и најзначајније - "развитак љубави и човекољубља" – јер се у тим врлинама "огледају све поруке живота, било појединца, било појединих народа или њихове укупности - човечанства".

У овој правој оди човекољубљу професор Паштровић поручује грађанима Крагујевца да "развитак човекољубља сведочи о развоју свести – и по томе суди се и племенитости душе..."

Одајући пре свега признање женама Крагујевца за њихова вредна и обимна прегнућа на пољу хуманитарног дела - "тако узвишеног позива" – професор Паштровић позива све грађане Крагујевца да се таква дела одрже и у будуће "на висини и која долици просвећеном веку па да у светлим делима родољуба и ово најдичније допринесе Крагујевцу тој првој престоници Србије".

При свему, професор Паштровић на овај начин, спомињући "прву престоницу" Србије као да тиме настоји да град Крагујевац означи и као престоницу хуманитарног дела, што би се и данас могло мирне душе прихватити обзиром на све што је у то време у граду било учињено и о чему постоје писани документи.

О томе као да говори и оно што је на крају беседе изречено, када закључује: "Кад сви помажу срећи свију, слава је величина најизвеснија" – а то је поруч-

ка из давних дана, која се може сматрати као потпуни израз величине хуманитарног дела некадашњих грађана Крагујевца, као што се може рећи и за оне који данас тако поступају...

Извор

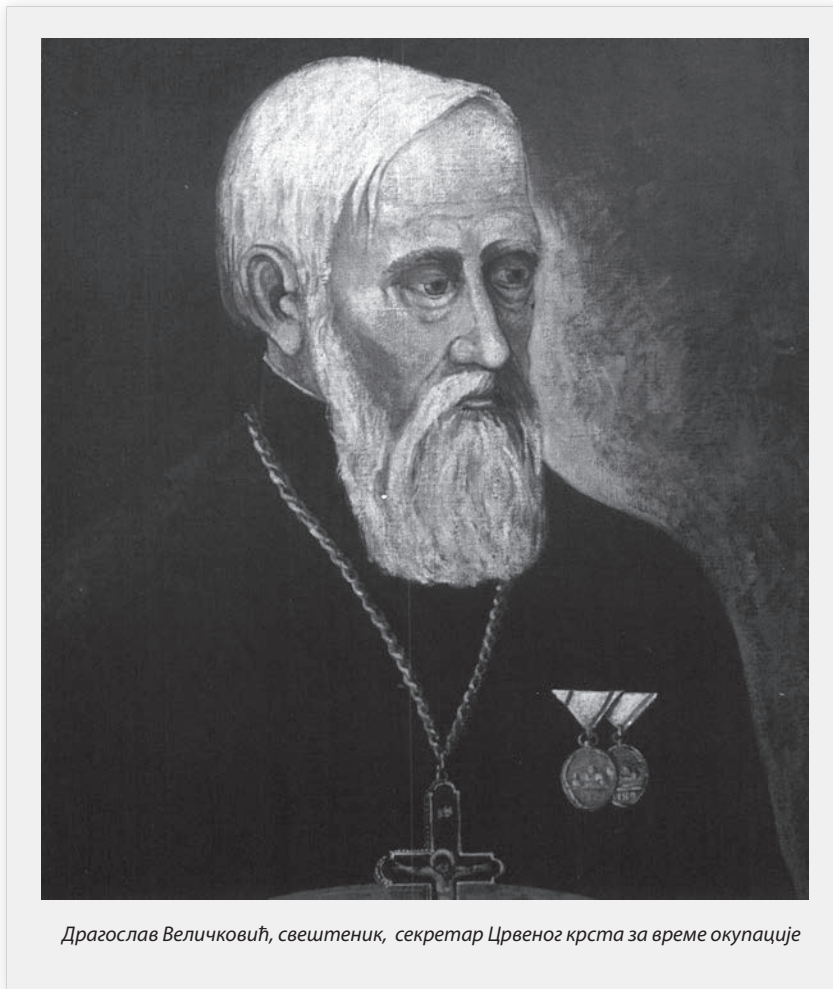
Текст из монографије 130 година Црвеног крста Крагујевца - М.А.Предраг Илић

Делатност Црвеног крста је најважнија и највидљивија у ратним и кризним временима.

Годишња скупштина ДЦК у Крагујевцу за 1939. годину је одржана 19. фебруара 1939.

Изабрана је управа коју су чинили: Чеда Милановић (председник), Немања Павловић (потпредседник), свештеник Драгослав Величковић (секретар и благајник) и чланови одбора: Петар Александровић, Ђорђе Павловић, др Божидар Јуришић, Милован Р. Пантовић, др Спира Стојановић, свештеник Реља Јелић, др Борислав Николајевић (управник Бановинске болнице), Миљко Никић, Пера Стојиловић (школски надзорник), Драгољуб Богдановић, Драгомир Симоновић, Гаврило Поповић, Радомир Милићевић, Станимир Илић, Десимир Јовановић, Ђорђе Димитријевић, Богић Пантић, Милоје Веселиновић, Милева Милановић, Злата Јовановић, Јелена Милошевић, Дана Божић, др Десанка Милосављевић, Драга Коловић, Јела Шапоњић, Косара Бошковић и Драга Драговић.

Надзорни одбор: Петар Топаловић (трговац), Миша Јудић, Милан Ђорђевић, Никола Симић, Милосав Аранђеловић, Војин Ивановић и Максим Стојановић.

Драгослав Величковић, свештеник, секретар Црвеног крста за време окупације

ДОБРОТВОРИ И ПРИЛОЖНИЦИ

Милева, удова Панте Милановића, председница одбора Друштва „Кнегиња Зорка“ у Крагујевцу уписала се у септембру 1938. за великог добротвора фонда за подизање дечијег

санаторијума при друштву ЦК са 1000 динара тако да је приход у овој години за фонд 5197 динара укупну 27197 динара.

Акциони одбор Друштва ЦК у месту је приложио 3500 динара за ђачку трпезу у школи краља Петра II, за освећење на св. Андреју 1938. Међу дародавцима је и Петар Александровић са 20 динара, школски надзорник у пензији, некадашњи председник крагујевачког Црвеног крста.

Срески одбор ДЦК у Крагујевцу за срез крагујевачки и гужански одржао је своју редовну годишњу скупштину 16. фебруара 1941. у Ватрогасном дому.

Главни одбор ДЦК одликовао је златном медаљом Чеду Милановића, а златном границом др Мошу Елиа, др Борислава Николајевића, др Живадина Мачужића, Наталију Балтић, бабицу, и захвалницом Даринку Квадранти и Милицу Максимовић.

Извор

Текст из монографије 130 година Црвеног крста Крагујевца - поч. Дејан Обрадовић

Црвени крст чини напоре да ублажи беду и сиромаштво - Јесен 1941. године

Завршна свечаност поводом 140 година Црвеног крста Крагујевац

Црвени крст Крагујевац, 15. децембра 2016. године, у Хотелу Крагујевац, свечаном академијом обележио 140 година свог постојања и континуира-

ног рада, на којој су заслужним волонтерима, донаторима и сарадницима, додељена висока признања Црвеног крста Србије за доприносе

у последњој деценији рада Црвеног крста.

Присутне госте поздравили су:

- Весна Миленовић, Генерални секретар Црвеног крста Србије,
- Др Гордана Дамњановић, члан Градског већа за здравствену и социјалну заштиту,
- Горан Јоксимовић, руководилац Школске управе Крагујевац Министарства просвете.

Добитници Сребрног знака Црвеног крста Србије, у категорији донатора, за значајну материјалну помоћ програмима Црвеног крста, том приликом били су:

1. ДЕА Балканина Д.О.О., госпођа Љиљана Радојковић,
2. „НИКОМ“ Д.О.О , господин Николић Слободан,
3. господин Жељко Гоић,

У категорији сарадника, за изузетну професионалну и стучну подршку и сарадњу, Сребрни знак су добили:

1. Универзитет у Крагујевцу,
2. Завод за стоматологију,
3. МУП Србије - Управа за ванредне ситуације Крагујевац,
4. Градска агенција за саобраћај,
5. Јавно- комунално предузеће „Паркинг сервис“

У категорији волонтера, за вишегодишње улагање знања, времена, енергије и труда, Сребрни знак примили су:

1. Др Владана Милошковић
2. госпођа Радојка Илић
3. госпођа Драгица Андрић
4. госпођа Мирјана Маринковић Габарић
5. господин Радомир Јоковић
6. господин Милан Љубисављевић
7. господин Вук Лабудовић

Добитници Златног знака Црвеног крста Србије, били су:

У категорији донатора, за изузетну материјалну помоћ програмима Црвеног крста:

1. „Интеркомерц“ д.о.о. Рача

У категорији сарадника, за изузетну професионалну и стучну подршку и сарадњу:

1. Апотека Крагујевац,
2. Студентски центар Крагујевац.

Добитница признања "Златно перо", за медијску промоцију хуманих вредности, новинар Радио Београда - први програм, Марина Стојадиновић.

Горан Јоксимовић
руководилац Школске управе Крагујевац

Весна Миленовић, генерални секретар Црвеног крста Србије

ПОЗДРАВНИ ГОВОР ВЕСНЕ МИЛЕНОВИЋ, ГЕНЕРАЛНОГ СЕКРЕТАРА ЦРВЕНОГ КРСТА СРБИЈЕ

Поштовани волонтери и професионалци Црвеног крста, даме и господа, представници медија,

Хвала вам што сте се придружили обележавању 140 година од оснивања Црвеног крста Крагујевац.

Црвени крст Србије као национално друштво Црвеног крста у нашој земљи је ову годишњицу на примерен начин обележио 5. фебруара.

Црвени крст Србије је основан 1876. године на иницијативу др Владана Ђорђевића као једно од првих петнаест националних Друштава у свету. Идеја о оснивању Црвеног крста се родила у групи људи коју је предводио др Ђорђевић још раније, али су организациони послови потрајали до званичног оснивања Друштва 6. фебруара 1876. године објављивањем Прогласа Српском народу.

Непосредни повод за оснивање је био Херцеговачки устанак и потреба да се помогне велики број рањених и прогнаних.

Први председник је био Митрополит Михајло Јовановић, не само највиши црквени великодостојник, већ велики хуманиста и човекољуб.

На свом оснивању Црвени крст је имао 35 одбора и 2.000 чланова.

Данас после 140 година Црвени крст Србије има 273.703 чланова (199.000 су млади чланови) са 186 организационих целина и 4.329 облика основног организовања.

Ови подаци обухватили су и чланове Црвеног крста и основне облике организовања овде у Крагујевцу.

Саме бројке говоре како се једно од најстаријих Националних друштава Црвеног крста у свету развијало и расло 140 година.

У години када обележавамо 140 година са међународно признатим континуитетом, морамо истаћи да већ 51 годину Црвени крст у Србији делује на основу Основних принципа међународног Покрета који представљају велику снагу, али и јединственост Црвеног крста и Црвеног полумесеца где год се налази.

Црвени крст Србије има непрекинуто трајање 140 година због хуманости и солидарности нашег народа и поштовања свих правила, конвенција и принципа Међународног покрета, на путу хуманости, без обзира на околности и тежину изазова времена.

И у временима када су патња, стрепња и смрт били саставни део живота нашег народа, волонтери и професионалци Друштва Црвеног крста Србије су подједнако водили рачуна о рањеним, болесним, избеглим као и о обавези поштовања Женевских Конвенција, чијим поштовањем доброту не могу да поразе сила и зло.

Ти јединствени примери поштовања Међународног хуманитарног права из Српско-Бугарских ратова, Балканских и Првог светског рата су записани и изложени у Музеју Црвеног крста у Женеви. Времена се мењају и пролазе, мењају се и улоге, обавезе и задаци Црвеног крста али суштина- помоћи човеку у невољи - остаје иста.

Новија историја није била блага према овим просторима.

Завршетак 20 века донео је нове ратне сукобе, реке избеглица и интерно расељених.

Црвени крст Србије и организације Црвеног крста у Србији су поново извршили велику улогу помажући жртве ратних дејстава. У једном тренутку у Србији је било скоро милион избеглих и расељених, а велики број њих је био корисник помоћи Црвеног крста. Црвени крст Крагујевац је збрињавао више хиљада избеглих и прогнаних.

Црвени крст у Србији данас пружа помоћ избеглицама и мигрантима на путу кроз Србију ка земљама Европске уније. Од 10. јуна 2015. године до данас је подељено 1.750.000 следовања помоћи у храни, средствима за личну хигијену и беби пакетима.

Поред тога, Црвени крст ни у једном тренутку није зауставио нити успорио програме помоћи намењене домаћем социјално угроженом становништву.

У 2016. години Црвени крст реализује програм народних кухиња у 76 средина за 35.560 корисника, а овај важан програм биће реализован и у 2017. години.

Чак трећина корисника народних кухиња су деца до 18 година. Данас у Србији има више од 60.000 избеглица из бивших југословенских република и више од 200.000 интерно расељених са Косова и Метохије.

Црвени крст Србије је само током поплава 2014. године у 39 средина дистрибуирао 5.510 тона помоћи за 50.000 грађана погођених поплавама и клизиштима. У овој операцији је учествовало 10.000 волонтера Црвеног крста који су донирали милион и по сати волонтерског рада.

Несебична солидарност и хуманост грађана Крагујевца током свих 140 година постојања допринели су да је Црвени крст Крагујевац данас јака и снажна организација Црвеног крста, једна од најуспешнијих у оквиру нашег националног друштва, која делује на Основним принципима Црвеног крста, закона који регулишу рад Црвеног крста и свог Статута и која успешно остварује свој хуманитарни мандат и помаже људима у невољи на територији града Крагујевца.

То је долазило до изражаја у време ратних ситуација и ванредних прилика током целог свог постојања, као и у време мира помажући најугроженије грађане.

Црвени крст Крагујевац данас успешно спроводи све програме из 10 основних области рада, а истакла бих програме у социјалној делатности, прву помоћ, програм народне и ђачке кухиње за, рад са младима, добровољно даваштво крви.

Представници Црвеног крста Крагујевац дају значајан допринос развоју организације Црвеног крста у нашој земљи на нивоу управних органа Црвеног крста Србије и комисијама.

Међународни положај Црвеног крста Србије је снажан, представници Црвеног крста Србије су активни чланови тела која доносе одлуке важне за стратегију и развој Међународног покрета Црвеног крста.

Овоквом положају националног друштва значајно доприносе резултати свих организација Црвеног крста у Републици Србији испуњавањем своје хумане мисије у свим ситуацијама и када је најтеже.

Успешна сарадња Црвеног крста Крагујевца са организацијама Црвеног крста из других земаља је показала да је Црвени крст Крагујевац цењен и уважен и ван граница наше земље.

Одлична сарадња са партнерима у држави, првенствено са министарствима Владе Републике Србије, је важна за пуно остварење Црвеног крста у помоћној улози државним органима у хуманитарној области, а овде у Крагујевцу са локалном самоуправом, школама, здравственим установама, месним заједницама, предузећима.

Захваљујем се свим донаторима из Крагујевца који су помогли и помажу активности Црвеног крста Крагујевац.

За резултате које постижете захваљујем се и свим волонтерима Црвеног крста Крагујевац, граду Крагујевац, добровољним даваоцима крви, као и добитницима највиших признања Црвеног крста Србије.

У наредној години нас чекају нови изазови и велики труд да се сви задаци Црвеног крста испуне у условима скромних средстава одређених Црвеном крсту.

Црвени крст Србије ће даље предузимати активности на стварању услова за рад организација Црвеног крста у нашој земљи.

Још једном вам честитам 140 година успешног постојања и рада.

Др Гордана Дамњановић, члан градског већа за здравство и социјалну политику

ОБРАЋАЊЕ ДР ГОРДАНЕ ДАМЊАНОВИЋ, ЧЛАНА ГРАДСКОГ ВЕЋА

Ваше Преоствштенство,
Даме и Господо,

на самом почетку бих желела да волонтерима и члановима Црвеног крста пренесем да вам Градоначелник господин Радомир Николић, честита годишњицу и све резултате и успехе, уз искрено жаљење што других обавеза, није био у могућности да вечерас са нама подели ту радост.

Не скривам понос што Црвени крст нашег града спада међу најстарије организације Црвеног крста у Србији и што сам ја део те Организације. Крагујевац је, знамо, у свему био први, па се и хуманитарна идеја, пре пуних 140 година, одмах примила у Крагујевцу, као последица потребе нашег народа да изрази своју дубоку хуману природу.

С тога је обавеза свих нас, наследника заслуга и дела Јована Спалајковића, Др Војислава Бакића, Димитрија Лазаревића, Др Илије Коловића и многих значајних Крагујевчана прошлих времена, да следимо њихов пут и да, као и они, тако неприметно а тако значајно градимо добре људе и мењамо свет. Непрекинуто трајање Црвеног крста у Крагујевцу говори да искушења времена и тешке ситуације, никада нису довеле у питање морал и човечност.

Мисија коју спроводи Црвени крст је најважнија и заједничка, а то је брига за достојанство и људскост сваког човека. Црвени крст је у нашем граду одувек био једно од првих попришта од којих се очекује помоћ, подршка, решење и спас. Данас је Црвени крст Крагујевац поуздан партнер

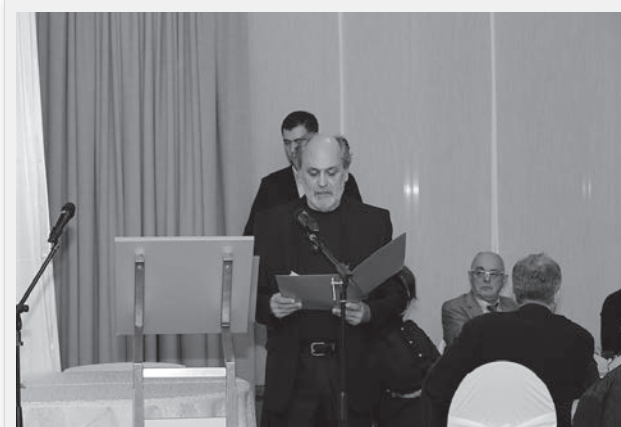
Град у изградњи хуманијег друштва и активни део градског живота, на коме се базирају темељи хуманитарних активности. Заједно, свакодневно хранимо 3000 сиромашне деце у школама, 850 суграђана у Народној кухињи, помажемо да за пацијенте има довољно крви, да старим и усамљеним лицима ништа не недостаје.

Због тога желим да у своје име, а првенствено у име наших суграђана,

захвалим Црвеном крсту за велике напоре у ублажавању људских патњи, чувању и унапређењу здравља, промоцији хуманости и васпитању младих и промоцији града у земљи у свету.

Користим прилику да захвалим суграђанима који су волонтери, активисти и сарадници Црвеног крста Крагујевац, што не пропуштају ниједну прилику да одговоре добротом.

На крају, драги слављеници, још једном вам честитам годишњицу и предстојеће празнике, са жељом да још дуго, у здрављу и личној срећи, браните хуманост и људско достојанство.

Добитници Златног знака Црвеног крста Србије на свечаности поводом 140 година Црвеног крста Крагујевца 15.12.2016.године (с лева на десно): Снежана Милошевић, маг.фарм.(Апотека Крагујевац), Весна Миленовић, генерални секретар Црвеног крста Србије, Драган Шкевин (Студентски Центар Крагујевац), Немања Петронијевић („Интеркомери„ ДОО-Рача)

Добитници Сребрног знака Црвеног крста Србије на свечаности поводом 140 година Црвеног крста Крагујевца, 15.12.2016.године (с лева на десно): Милан Љубисављевић, волонтер, Зоран Кочовић, (Управа за ванредне ситуације Крагујевца), Др Владана Милошковић, волонтер, Љиљана Радојковић, донатор, власница „ДЕА Балканина ДОО“; Др Ранко Голијанин, (Завод за стоматологију-Крагујевца), представник Универзитета у Крагујевцу, Весна Миленовић, генерални секретар Црвеног крста Србије, Радојка Илић, волонтер, Мирјана Маринковић Габарић, волонтер, Драгица Андрић, волонтер, директор Градске Агенције за саобраћај, Жељко Гоић, донатор, Слободан Николић, донатор, власник „Ником“ ДОО, представник ЈКП „Паркинг сервис“ Крагујевца, Радомир Јоковић, волонтер и Вук Лабудовић, волонтер.

Добитница признања "Златно перо", за медијску промоцију хуманих вредности, новинар Радио Београда - први програм, Марина Стојадиновић.

ГОВОР ЗАХВАЛНОСТИ МАРИНЕ СТОЈАДИНОВИЋ У ИМЕ СВИХ ДОБИТНИКА

Ваше Преосвештенство, поштовани представници града Крагујевца, даме и господо, драги пријатељи!

У име добитника награда Црвеног крста Крагујевац и своје име, захваљујем вам на поверењу и признању које сте нам указали!

Радује када људи из КУЋЕ ДОБРОТЕ препознају емоцију коју смо, надам се, покренули. А све захваљујући хуманитарцима из Црвеног крста. Они су хероји великог срца! Посебно волонтери из Кутка за квалитетније

старење. Ту сам открила бисере човечности, јер пружају руку руци која тражи! Не заборавимо свако од нас може бити та рука!

Дивим се драгим добротворима на неисцрпној снази којом умањују патњу гладнима и усамљенима и за то добијају само благослов. А од племените Милке Игњатовић сам научила: НЕМА ВЕЋЕГ БОГАТСТВА, НЕГО КАД СТАРИ БЛАГОСИЉАЈУ!

И Душко Радовић је говорио: "Старост је казна на коју сте осудили људе, ако им не помажете!"

Драги пријатељи, много деце и старих пати на планети. Не смемо да окрећемо главу од њих, већ треба да им пружимо руку! Нека у њој буду

зрнца честитог оптимизма! Потруди-мо се да неко од њих и проклија.

Покушајмо, да у време када је новац господар свега, останемо макар добри људи! Волонтери Црвеног крста Крагујевца знају како се стиже на пут човечности.

У име награђених, у своје и у име Радио Београда из којег долазим, од срца вам захваљујем и желим свако добро!

И да не заборавим, хвала Наташи Тодоровић из Црвеног крста Србије што ми је открила Кутак за квалитетније старење у крагујевачком Црвеном крсту!

Наташа Тодоровић, у једној од посета "Кутку"

Др Ранко Голијанин, примајући награду, говори о успешној сарадњи

Сарадња са заводом за стоматологију, на заштити здравља уста и зуба

Стоматолози у акцији "Селу у походе"

Обележавање века од смрти Др Елизабет Рос

Спомен плоча постављена је у дворишту Црвеног крста у улици Светозара Марковића бр. 7

Поред уобичајеног учешћа у церемонији, Црвени крст Крагујевца је 2015. године организовао и иницирао:

- Уручење високог признања – Златни знак Црвеног крста Србије, публицисткињи из Единбурга Луиз Милер и њеном супругу Полу Њутну, који већ десет година долазе на помен у Крагујевцу. Златни знак је Луиз и Полу уручио председник Црвеног крста Србије, проф. др Драган Радовановић на свечаном пријему код градоначелника, 13. фебруара 2015. године,

- Постављање спомен-плоче посвећене Др Елизабет Рос, коју су у дворишту Црвеног крста Крагујевца, 13. фебруара открили градоначелник Радомир Николић и председник Црвеног крста Србије, проф. др Драган Радовановић;

- Пријем и уручење захвалнице у Вуковој задужбини, Луиз Милер за вишедеценијски допринос неговању српско-британских односа кроз неговање ове традиције, 13. фебруара 2015. године,

- Доделу ордена председника републике Србије, Луиз Милер дајући аргументе за њено одликовање, који су усвојени, а Председник јој је уручио златну медаљу на Сретење, 15. фебруара 2015. године.

- литерарни конкурс за ученике виших разреда основних и ученике средњих школа на тему „Др Елизабет Рос – хероина 20. века“, од којих су најуспешнији били награђени,

- конкурс за израду плаката на тему „Др Елизабет Рос – хероина 20. века“ за студенте смера за графички дизајн ФИЛУМ-а.

Поводом обележавања 100 година од смрти др Елизабет Рос у фебруару 2015. године, у издању Црвеног крста Крагујевца, објављени су:

- Стогодишњак „СРБИЈА ПАМТИ - КУЛТУРА СЕЋАЊА“, следећих аутора: проф. др Мирјана Зорић, проф. др Илија Кајтез, проф. др Сузана Полић и аутор и главни уредник др Љиљана Никшић. "Ово је књига за незаборав, јер говори о херојима који нису носили оружје, који су вођени новом идејом - идејом хуманизма. То је било питање морала и принципа мушкараца и жена широм света да дођу и помогну нашој „витешкој али напаћеној Србији“. Први светски рат је помогао да се изнедре нови хероји и хероине човекољубља и хуманизма, кој и инису

Спомен плочу откривају градоначелник Радомир Николић и председник Црвеног крста Србије, проф. др Драган Радовановић

знали за границе и нису делили људе на основу националности, религије и политичких гледишта. Глас тих хуманиста из медицинских мисија надјачао је све трубе рата. Њихов морал је надмашио „подвиге храбрости“ војних командана, владара и политичких лидера. У колективном сећању српског народа и даље живи сећање на наше славне претке и ова књига је у њихову част."

- Разгледница на којој је рад – литографија Мејбел Дирмер, даровитог писца, илустратора, драмске списатељице и позоришног редитеља, која је своју каријеру започела као песник и приповедач за омладину, а потом одлучила да помогне српском народу негујући га заједно са Др Рос, где је и умрла 4. јула 1915. године. Литографија која се налази на разгледници Црвеног крста, настала је 1897. године, а тематски се односи на љубавну причу „Пјеро и Пјерета“. Управни одбор Црвеног крста Крагујевац донео је одлуку да се ова разгледница продаје у хуманитарне сврхе по цени од 100,00 динара. На овај начин ће се обезбедити средства за помоћ угроженима, а друга, такође важна замисао Црвеног крста је да се, поклањањем ове разгледнице драгим људима, градом шире поруке љубави и бриге о другима, исто као и ова тужна, али изузетно лепа судбина племените Мејбел Дирмер.

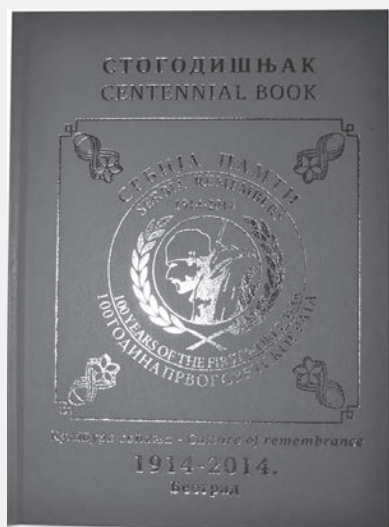
- Часопис „У служби хуманости“ је у новом броју Црвени крст Крагујевца у највећем делу посветио представљању историјске слике Крагујевца тог времена, људи који су свој животни век провели негујући дело ових хуманисткиња попут др Жарка Вуковића, као и активности у сусрет овом јубилеју.

Наташа Тодоровић, у једној од посета "Кутку"

проф. Др Радовановић у разговору Луиз Милер

"Стогодишњак - Србија памти" у издању Црвеног крста Крагујевац

Уручивање захвалнице Црвеног крста Крагујевац ауторима "Стогодишњака"

Њ.Е. амбасадор Велике Британије уписује се у књигу утисака

A great honour & pleasure
to be here on the
occasion of inscribing
a plaque for Dr. Elizabeth
Cross.

David Lee
H.M. Ambassador

Њ.Е. амбасадор Аустралије уписује се у књигу утисака

Thank you so much for the beautiful ceremony
& wonderful hospitality

Do vijetnja

Julia Jones
Australian Ambassador
13/2/15

Thank you for your kind hospitality. Our
best regards to the Red Cross and those of course
& from the Comber who came to Serbia in 1915.
On behalf of the Society of Cooks:

Philip P. Cook
Ambassador

Црвени крст Крагујевац је организација
за припаднике у свакој области - припадницима
савезних војних, државних, социјалних
А изва и извад свата је велико срце
великих жена (и почасних мушкараца)
који доу пољу крсту боге.
ЗВАЛА!
Торжана Димитровић
Међународни комитет
Црвеног крста
13.02.2015

Међународни комитет Црвеног крста

Њ.Е. амбасадор Канаде уписује се у књигу утисака

Градоначелник Крагујевца уписује се у књигу утисака

ПРЕДЛОГ КОМИСИЈИ ЗА ДОДЕЛУ ОРДЕНА ПРЕДСЕДНИКА РЕПУБЛИКЕ

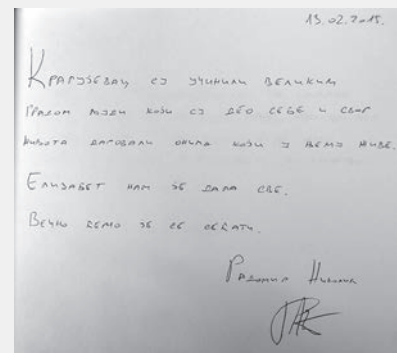
Комисија за доделу ордена председника Републике је усвојила предлог који је дао Управни одбор Црвеног крста Крагујевца, да госпођа Луиз Милер, буде добитник медаље за заслуге председника Републике Србије у 2015. години. Управни одбор Црвеног крста Крагујевац је поднео ову иницијативу на основу деценијске сарадње са госпођом Луиз Милер (Louise Miller), резултата њеног рада и заслуга на пољу промоције Србије и српског народа, а поводом обележавања стогодишњице од смрти Др. Елизабет Рос, која ће је одржана 13. фебруара 2015. године у Крагујевцу.

Наиме, ова истакнута публицисткиња из Единбурга, је аутор књиге „Наш брат“ – Живот капетана Флоре Сендс, објављене 2012. године од стране издавачке куће „Лагуна“, израдила је филм „Жене зване храброст“ и ради на пројекту о младићима који су избегли из Србије и школовали се у Единбургу. Сва ова дела говоре о учешћу Србије у Првом светском рату и промовишу учтивост, храброст и гостопримство српског народа.

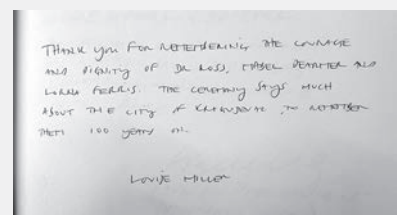
У бројним телевизијским емисијама, чланцима и фетољтонима еминентних светских часописа, госпођа Милер је на веома афирмативан начин промовисала, не само љубазност и храброст српског народа из периода пре сто година, већ и данас, истичући да је исте особине, о којима су у својим дневницима писале чланице британских мисија, препознала код Срба већ при првом сусрету. Госпођа Милер је велики поштовалац Републике Србије и изузетан промотер почаста којима Србија негује блиске историјске везе између ове две земље.

Црвени крст Крагујевца је сведок да је госпођа Милер 2002. године почела да се бави истраживањем о британским медицинским мисијама у Србији током Првог светског рада и да је сваке године, почев од 2005. сопственим средствима финансирала пут и боравак у Србији поводом одавања почаста Др Елизабет Рос и њеним сарадницама, 14. фебруара, на Варошком гробљу у Крагујевцу.

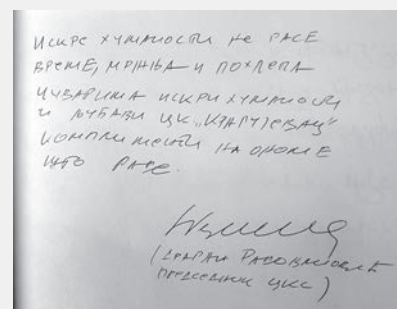
Председник Републике Србије, господин Николић је примио Луиз Милер, поводом Дана државности 15. фебруара 2014. године, заједно са потомцима Евелине Хаверфилд и Флоре Сендс, а на Сретење 2015. години, госпођа Милер је од Председника Републике г-дина Николића, примила Златну медаљу за заслуге.

Текст о хероинама објављен у листу „Данас“ поводом стогодишњице смрти

Утисци о комеморацији Луиз Милер

Утисци председника Црвеног крста Србије

Луиз Милер, добитница Златне медаље за изузетне заслуге
Председника Републике Србије

ИНТЕРВЈУ СА ЛУИЗ МИЛЕР ПОСЛЕ ДОБИЈАЊА МЕДАЉЕ

-Изузетно ми је стало да у британским медијима постоји једна лепша слика о Србији, јер је ваш народ то заслужио - каже у разговору за „Блиц“ Луиз Милер, добитница Златне медаље за изузетне заслуге.

Следећа књига биће о српским дечацима који су се школовали у Шкотској. На Сретење, поводом Дана државности, она је добила одликовање пред-

седника Србије за заслуге у јавним и културним делатностима, за које ју је предложио Црвени крст Крагујевца. Милерова у разговору за „Блиц“ каже да ју је судбина више стотина Британки које су боравиле у Србији током Првог светског рата и делиле судбину нашег народа заинтриговала и мотивисала да напише књигу „Наш брат - Живот капетана Флоре Сендс“.

- Кроз Флору Сендс, болничарку и хероину Првог светског рата, о чијем сам животу и одласку као добровољца Црвеног крста у Србију написала књигу, створила се моја спознаја о

вашој земљи и она се не разликује од мишљења свих Британки које су боравиле у Србији. Срби су изузетно добар и гостопримљив народ - каже Милерова. Пишући о Флори, првој жени војнику са Запада која је ратовала заједно с Милунком Савић у чувеном Гвозденом пуку српске војске, наишла је на много занимљивих података. Један посебно издваја, а на основу њега ће, нада се, написати и другу књигу.

- Када су се војска и народ повлачили преко Албаније, било је и много деце. Неки су пребачени у Француску, а око 400 њих, углавном дечака из Србије и Црне Горе, прихватила је велика Британија. Захваљујући стипендијама британске владе, тамо су се и образовали - прича Милерова.

У Единбургу у Шкотској 27 дечака се школовало у једној од најбољих школа - Џорџ Херијет. Они нису знали ни реч енглеског језика, али су успели да се ишколују, па чак и да играју рагби.

- Ти дечаци који су дошли изгладнели и подерани из збога такмичили су се и постали шампиони рагбија. Неки од њих су били нарочити спортисти. Касније, када су сви добили дипломе, вратили су се у Краљевину Срба, Хрвата и Словенаца. Јавно позивам њихове потомке да ми се јаве, волела бих да их окупим у Единбургу - каже Милерова.

Извор
"Блиц"
17.02.2015.године

Луиз Милер, посетила је изложбу коју је организовала канадска амбасада 2016. године, поводом 14. фебруара

Поште Србије, издале су поштанске марке у знак сећања на жене из британске санитарске мисије у Србију у Првом светском рату.

ПОСЕТА SIR PAUL JUDGE-A

Црвени крст Крагујевца је 26. фебруара 2015. године посетила делегација Британско – српске привредне коморе коју је предводио председник Sir Paul Judge. Делегацији су чинили још и: Chris Butters, заменик председника Коморе и саветник у консултантској кући Virtu partners, Liza Braun директорка Коморе и власница English Book-a, Иван Косановић, члан Коморе и Тибор Јона саветник у Комори. Разлог за посету ове делегације организацији Црвеног крста Крагујевац је захвалност за начин на који је недавно обележена стогодишњице смрти Др Елизабет Рос и сагледавање могућности за сарадњу у будућности. Овом приликом су представници Британско-српске коморе детаљаније упознати да задацима и активностима крагујевачког Црвеног крста и погледали спомен-плочу посвећену Др Елизабет Рос, а након ове посете, делегација је имала и сусрет са представницима локалне самоуправе ради изналажења могућности за улагање британских фирми у Крагујевац.

ХУМАНИТАРНА ПОМОЋ ИЗ ШКОТСКЕ

Захваљујући ангажовању **Роса Галбрајта**, једног од директора хуманитарне организације "Глазгов - брижни град", у Крагујевац је 29. 12. из Шкотске стигла значајна хуманитарна помоћ, која се састоји од 13.487 килограма топле квалитетне гардеробе и 7.053 килограма сапуна. Захваљујући залагању Роса Галбрајта, који је анимирао своје контакте међу шкотским политичарима, Шкотски парламент је на једном од својих заседања донео препоруку да се помоћ упуту у Србију, а Крагујевац је овога пута одабран у знак захвалности за неговање традиције о шкотским хероинама које су пре стотину година биле овде и такође помагале српском народу.

"Желим пре свега да се захвалим Бојани и Мајклу Харисону који се баве хуманитарним радом и са којима сарађујемо већ годинама. Ова помоћ стигла је у правом тренутку и много нам значи пред зиму за социјално угрожене породице", рекао је поред осталог Дамјан Срејић тада начелник Шумадијског управног округа. Организација "Глазгов - брижни град" подсетио је Срејић том приликом,

Делегација Британско-Српске привредне коморе

Sir Paul Judge u razgovoru sa decom iz vrtića "Duga"

Помоћ од организације "Глазгов-брижни град" - Шкотска

помаже грађанима Србије дуже од 15 година, допремајући у нашу земљу помоћ у виду гардеробе, намештаја, кућних апарата, медицинских помагала, лекова али и волонтера, који су посебно присутни на Косову и Метохији.

Помоћ која је данас стигла биће распоређена у сарадњи са Центром за социјални рад и Градском организацијом Црвеног крста социјално најугроженијим породицама - казала је Гордана Дамњановић члан Градског већа за здравство и социјална питања. Тренутно, на евиденцији Центра за социјални рад је 3323 породице, са преко 8000 корисника у систему социјалне заштите.

Захваљујући се у име крајњих крисника ова помоћ, како истичу у Градској организацији Црвеног крста, обухватиће најрањивије категорије становништва - старе, децу са потешкоћама у развоју, особе са инвалидитетом, кориснике народних кухиња, избегла и расељена лица.

Иначе, тим поводом је градоначелник Крагујевца Радомир Николић заједно са Игором Митровићем чланом Градског већа за финансије и имовину и Дамјаном Срејићем начелником Шумадијског управног округа организовао пријем за Бојану Харисон која је учествовала у прикупљању и допремању хуманитарне помоћи у Крагујевац. Шкотска и Србија имају дугу историју сарадње, а овај подухват како се чуло, само је ново поглавље у дугој и успешној сарадњи у будућности.

Делегација из Шкотске планира да посети Крагујевац у фебруару следеће године поводом обележавања 101. годишњице од смрти др Елизабет Рос и биће то прилика, речено је, да им се лично захвалимо за допремљену донацију која ће угроженом становништву у руралним и приградским деловима Крагујевца бити од изузетне користи, речено је на пријему.

*Извор
Сајт града Крагујевца*

Бојана и Мајкл Харисон на обележавању 101. годишњице од смрти Др Елизабет Рос са Председником Црвеног крста Крагујевца Др Стеваном Китанићем, секретаром Невенком Богдановић и председником Црвеног крста Србије проф. Др Драганом Радовановићем

ХРАНЕ ДВЕ ХИЉАДЕ ЉУДИ

Бојана и Мајкл Харисон, упознали су се пре петнаест година на Косову, где је Бојана радила у Хуманитарној организацији "Мајка девет Југовића" Епархије рашко-призренске, а Мајкл је из родног Ливерпула дошао да служи у међународним мировним снагама. Мајкл је додељен Бојани као пратилац за састанак у Епархији рашко-призренској и ту се родила љубав. Од тада се неуморно баве хуманитарним радом а 2005. године су дошли на идеју да направе пољопривредно газдинство на црквеној земљи где су почели да узгајају житарице и поврће за народну кухињу. Врло брзо су иницирали идеју да се направи фарма коза и оваца. Тренутно имају 200 коза и 150 оваца, од којих се у направљеној млекари производи козји и овчији сир, од чије продаје је отворена фарма јунади. Захваљујући томе данас раде четири народне кухиње које хране око 2200 људи током целе године. Мајкл је 2015. године напустио међународне мировне снаге да би се посветио породици и хуманитарном раду. Брачни пар Харисон је добитник награде за хуманост коју додељује јужно-бачки округ.

Извор "Блиц"

Део интервјуа са новинаром: Златком Чонкашем

Посредством Харисонових, у марту 2016. године стиже нова хуманитарна помоћ коју је обезбедило Удружење привредника "СИТА"

30 година омладинске теренске јединице Др Елизабет Рос

У години када је обележио 140 година свог постојања, Црвени крст Крагујевца је славио и три деценије континуираног деловања своје омладине. Свечаност је одржана 1. априла 2016. године, у сали Прве крагујевачке гимназије, у присуству великог броја званичника, представника институција, пријатеља и сарадника Омладине Црвеног крста и некадашњих „теренаца“ са својим породицама.

Окупљени под именом велике хероине и борца за хуманост, љубав и мир, под именом Др Елизабет Рос, млади су одувек били ударна снага Црвеног крста Крагујевац. Свесни смо да рад у Црвеном крсту може бити ефектан, са брзим резултатима израженим у килограмима, литрима, комадима, новцу. Вредан је такав рад, драгоцен и понекад неопходан, али волонтирање у Црвеном крсту често мора бити и дуготрајно, стрпљиво, са другом у невољи, са усамљеном старицом. И управо су то нити које вежу младе људе за Црвени крст, за цео живот. "Све нас који смо Црвени крст изабра-

ли за пријатеља, повезује иста нит - добротa и осећај да смо њоме и давањем од срца, улепшали нечији живот."

Поводом овог важног јубилеја, о значају волонтирања у Црвеном крсту, из редова некадашњих чланова Омладинске теренске јединице, своја искуства поделили су:

1. Драгица Драгољевић - Цаца, волонтер Црвеног крста, наставник Медицинске школе у пензији
2. Радојко Дамјановић, просветни саветник
3. Проф.др Катарина Кањевац – Миловановић, директор ЈКСП „Морава“ у Лапову
4. Тијана Васиљевић, некадашњи радник МКЦК
5. Др Војислав Ђупурдија, пулмолог
6. Александар Петронијевић, запослен у Компанији „Дунав Осигурање“ АД.
7. Др Бранимир Радмановић, психијатар

8. Милош Ђоровић, мед. техничар у Заводу за хитну медицинску помоћ

9. Јелена Антић, проф. српског језика и књижевности у ОШ „Мирко Јовановић“

10. Др Милоје Пантовић, лекар на Војно-медицинској академији

11. Марица Патрновић, самостални стручни сарадник Црвеног крста Крагујевац

12. Ђорђе Радојевић, мед.техничар у Центру за анестезију и реанимацију КЦ Крагујевац

13. Сара Лазаревић, члан ОТЈ

14. Лука Павловић, члан Подмлатка.

Тако уткана идеја хуманости у животе младих људи, оставила је трагове и печате које ми сада називамо: животом и животном филозофијом, најлепшим годинама одрастања, смерницама које су „саградиле“ добре људе, јединственим приликама, непроцењивим искуствима, васпитним принципима и шансама за развој самопоуздања и лично усавршавање.

Некадашњи чланови ОТЈ

Има ли за једну Организацију већер признања од свести да је допринела свему наведеном?

Чланови садашње Омладине Црвеног крста су наставили да негују и унапређују све оно што су млади пре њих чинили за грађане Крагујевца, али и преузели дужност да добротом одговоре на потребе грађана, негујући мото:

**СТИЖЕМО СВДА,
ПОМАЖЕМО СВИМА.**

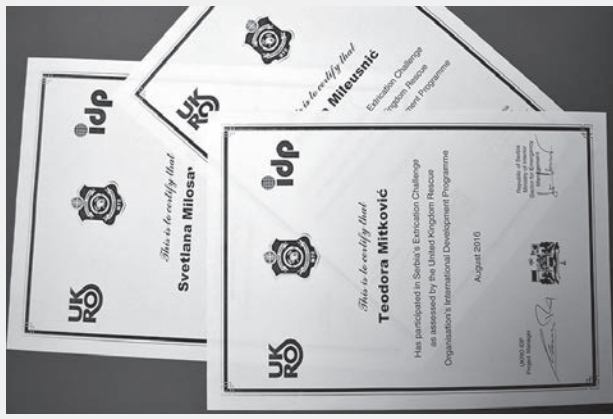
Млади са Ником Вујчићем

Млади са Ником Вујчићем

Градоначелник посматра вежбу

Добитници Сребрног знака Црвеног крста: Бранислав Петровић, Татјана Ђаковић, Светлана Милосављевић, Лазар Јовичић и Милош Живановић

Представа "Рингишил" Театра ОТЈ

Луткарско позориште ОТЈ

"Кутак" исплео лутке за театар

Чланови "Кутка" маркиранти

Настанак подмлатка и омладине Црвеног крста Србије и Крагујевца

Краљ Петар II Карађорђевић, високи заштитник Подмлатка Црвеног крста

Савет Лиге друштава Црвеног крста, на скупштини у Женеви марта 1922. године изгласао резолуцију којом се препоручује стварање Подмлатка ЦК у свим земљама где постоји Црвени крст, у циљу ширења хигијене и духа међународне солидарности, као и увећања моћи националних друштава ЦК. Већ су постојала искуства Подмлатка ЦК у САД. Изасланици америчког Подмлатка ЦК су дошли у Краљевину СХС почетком школске 1921/22. године и утицали на формирање ове организације.

Друштва Подмлатка ЦК се оснивају:

1) да деци и младежи улију основна правила личне, школске и социјалне хигијене

2) да пробуде и развију у њим морално осећање радости при сваком добром делу које су учинили ближњему

3) да их упознају са грађанским правима и дужностима

4) да их упућују у стварању хуманитарних покрета и да их васпитавају у правцу племенитог човекољубља

У шк. 1924/25. било је организовано 1072 места, са 1335 школа, 5530 одељења и 142.999 чланова. Основано је 16 обласних одбора, међу којима је и крагујевачки. Према новој подели Друштва ЦК на области, извршена је нова подела и у Подмлатку ЦК, 1926/27, па су тада укинута обласни одбори у Ваљеву и Крагујевцу, па

су до 1931. остали одбори у: Београду, Битољу, Загребу, Љубљани, Мостару, Нишу, Сарајеву, Скопљу, Ужицу, Цетињу, Новом Саду, Сплиту и Осијеку.

У школској 1924/25. одлучено је да се за дан Подмлатка ЦК узме Дан Уједињења – 1. децембар.

Да би се илустровао развој Подмлатка ЦК довољно је упоредити 1921. и 1931. годину. У школској 1921/22. години у њему су суделовале 46 основне и 12 средњих и стручних школа, са 8200 мушких и 5139 женских чланова. У години 1930/31. укључено је 2926 основних и 294 средње и стручне школе са 188109 мушких и 145879 женских чланова.

Значајни резултати су постигнути у вредновању и развоју хигијенског рада, одржавани су течајеви за будуће мајке, па је до 1931. у 45 оваквих течајева било обухваћено 1346 ученица. Посебна пажња се посвећивала течајевима за негу болесника и за прву помоћ, па је од 1921. до 1931. одржано 30 самарјанских течајева. Отваране су школске кухиње и опоравилишта (феријалне колоније), што је утицало на подизање свести о значају хигијене, исхране и помоћи сиромашним члановима друштва. Приликом прославе великог јубилеја, 50 година рада ДЦК, 1926, за рад у Подмлатку ЦК су сребрним медаљама одликовани Крагујевчани: Драгољуб Н. Бакић, наставник Учитељске школе, в.д. председника Обласног одбора Подмлатка ЦК, затим проф. Милан М. Петровић, директор Гимназије и Даница Милорадовић.

Министарство просвете је подстицало и расписима обавезивало особље школа да активно раде на формирању Подмлатка ЦК, о чему сведочи и следећи распис из 1928. године:

П. Бр.17915
2-ХI-1928. год.

На молбу Подмлатка Друштва Црвеног Крста Краљевине С.Х.С., одлучујем:

Пријем ученика првог разреда у подмладак Црвеног крста, 2016. година

да сви управитељи основних и директори средњих и стручних школа у земљи, по могућству, помогну оснивање ђачких кухиња од стране Подмлатка Друштва Црвеног Крста, у подручним школама, и да и сами, уколико им то буде могућно, активно учествују у прикупљању помоћи за оснивање сличних кухиња у пасивним крајевима.

Са прикупљеном помоћи треба поступити према инструкцијама Подмлатка Друштва Црвеног Крста из Београда.

24. новембра 1928. год.

Помоћник Министра Просвете
Београд

Р. Јојић, с.р.

Крагујевац у погледу хигијенских и осталих животних потреба не пружа повољне услове за развијање наше омладине. Због овога су више од 70% шк. деце са увећаним плућним жлездама. Њихов је спас само планински ваздух, добра меш. храна и лек. нега. Ради бољег опорављања наше деце Друштво је основало на Видовдан 1935. год. Фонд ђачког опоравиштва. Тај фонд основали су мали ђачки улози од 0.25 дин. до 1935.г. и по 1дин за купљени крстић о дану подмлатка као и улазнице од 2 дин. са концерта. Овај су фонд помогли пок. Андра и Љубица Станојевић са 7000 дин., г-ђа Милева Милановићка, председ. Друштва Књ. Зорке са 1000 д. и г. Драгиша Савић са 100 д. Фонд сада износи 55.490 без прихода од прошле недеље, кога ћемо др. пут изказати, кад добијемо од свих школа извештаје и новац.

Крагујевчани, уписујте се за добротворе овог најплеменитијег и ,

најхуманијег фонда, чиме помажете своју децу и децу свог народа.

Будућност сваког народа лежи у омладини њеној. А она ће бити јака духовно ако је здрава, јер у здравом телу и дух је здрав.

У име управе

Чеда Ј. Милановић

Заузимањем новопостављене управитељице и наставнице Јелене М. Јовановић, у Крагујевцу је основан 18. јануара 1940. подмладак ЦК Женске занатске школе Шумадијског Кола српских сестара. Заслуга за оснивање овог подмлатка припада вредној и агилној управитељици Јелени М. Јовановић.

Подмладак је свој дан обележавао манифестацијама и свечаним прола-

ском кроз град, друге недеље у мају. Прослава 1940. године је била добро осмишљена, али је време пореметило одвијање програма.

„Подмладак Црвеног крста прославио је у недељу 12. маја т.г. свој дан манифестацијом идеја, љубави и милосрђа кроз град. Деца су била окићена знацима Црв. крста и маршовала по осам. Поворка је била импозантна. На челу поворке вила се застава Црвеног крста, свирала војна музика и ступао један део Управног одбора на челу свог председника г. Чеде Милановића. Дан је пре подне био леп и топао, а по подне променљив и са плуковима кише. Због овога концерт није изведен у град. парку, него у павиљону Официрског дома. Друштво, управа секције подмладака, наставници и учесници – учесници на концерту, желели су да изведу свој програм на опште задовољство. Али киша и друге незгоде омели су што јако жалимо. Неки се љуте што програм није изведен у град. парку и нису дошли у Официрски дом. Ако због овога желе, Управа друштва вратиће им улог од 2 дин. само треба да донесу и предаду улазнице које се појединачно морају завести ради књижења расхода. Сви ма друштво изјављује своју топлу захвалност на племенитој сарадњи да се омогући што пре подизање ђачког дома, у којој оближњој шуми, где ће наша деца лети проводити шк. одмор уз негу лекарску и на свежем и на чистом zraku“.

Поред Ђачке дружине „Подмладак“ као најактивније и најзначајније ђачке организације у Крагујевачкој гимназији, за реализовање ваншколских ак-

„Петлићи“ најмлађи такмичари у познавању прве помоћи

тивности ученика, истицала се као најмасовнија организација Подмлатка Црвеног крста, у коју били учлањени скоро сви ученици школе. Сваки разред је бирао своју управу, а одељење повереника. На нивоу целе школе, рад Подмлатка Црвеног крста обједињавала је управа коју су сачињавали ученици виших разреда. Како је свака организована акција ђачких дружина била, на основу Закона о средњим школама, подвргнута контроли од стране управе школе, то је директор школе одређивао једног наставника који врши надзор над радом Подмлатка. Надзор је био готово полицијски, уз оштре полемике и претње надзорног наставника. Од средстава прикупљених у виду чланарине, прилога и прихода са одржаних концерата, помагани су сиромашни ученици и плаћани лекови и лечење оболелих ученика чији су родитељи били материјално угрожени.

Трка "За срећније детињство" 2016. године

Опоравак деце у Чешкој републици, реализује се већ 12 година

Од чланарине и продаје стартних бројева, купљена је Брајева машина 2016. године

Школица подмлатка 2016. године

Од чланарине и продаје стартних бројева, организује се опоравак сиромашне деце у одмаралиштима 2016. године

Добровољно давалаштво крви у години јубилеја

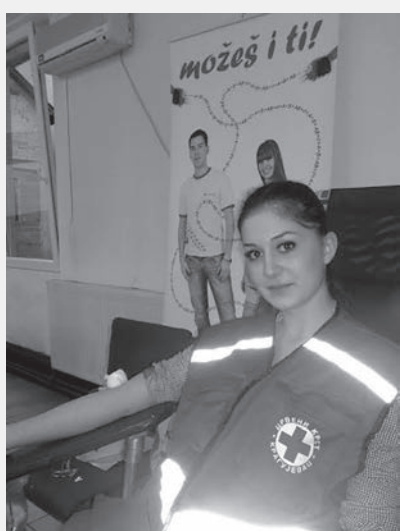
- Организоване 103 акције давања крви у којима је укупно прикупљено 8.713 јединица;
- Успешна кампања за средњошколску и студентску популацију;
- Организовани осмомартовски пријем за жене и новогодишњи пријем за вишеструке добровољне даваоце крви;
- На конкурсима "Крв живот значи" три ученице ОШ "Станислав Сремчевић" освојиле су 1. место за видео рад;
- Обележени важни датуми – 11. мај и 14. јуни;
- Примљено признање Црвеног крста Србије "Нахуманији град";
- Пет година ради "Клуб 25";
- Обезбеђен бесплатан и повлашћени превоз за вишеструке даваоце крви;
- Едукације волонтера и на националном и на локалном нивоу;
- Признање од Института за трансфузију крви Србије за успешне промоције акција;
- Ангажовано 109 волонтера и 341 волонтерски сат;

проф. Срећко Павићевић, сарадник ЦК за ДДК у Првој крагујевачкој гимназији

Признање Института за трансфузију крви за успешно реализовану летњу и зимску кампању 2016. године.

Пет година од оснивања Клуба 25

Марија Ђорђевић члан комисије за ДДК, прима признање за најхуманију средину од државног секретара Председника Републике

Ученице ОШ "Станислав Сремчевић" освојиле су прво место за видео рад на тему ДДК

Добитници признања за 50, 70 и 100 пута дату крв

Краћи преглед здравствено превентивних социјалних и других активности у 2016. г.

- Добра сарадња са свим партнерима;
- Обележени сви важни датуми из Календара здравља;
- Запажено учешће на Фестивалу здравља;
- Излагање на скупу "Октобарски здравствени дани" др Љубиша Милојевић,
- Реализована 64 десеточасовна курса "Основи хигијене" у сарадњи за Медицинском школом "Сестре Нинковић" за 1462 ученике 2. разреда;
- Реализовано 7 акција "Селу у поход";
- Реализовани пројекти: "Пренеси здравље другима" за уч. 6. разреда, "Позитивно не" за уч. 7. разреда и пројекат "Еко-позориштанце" за предшколце;
- Реализација пројекта „Контрола туберкулозе“
- Реализовано 89 обука из прве помоћи за 1818 полазника;
- Учешће на такмичењима у пружању прве помоћи и РППОС на различитим нивоима (градско, међурегионално и државно);
- Пружена санитетска обезбеђења на 8 манифестација од којих су неке биле и вишедневне;
- Реализоване 4 показне вежбе;
- Обележени значајни датума (Недеља превенција повреда у саобраћају, Светски дан прве помоћи, Светски дан сећања на жртве саобраћајних незгода);
- Урађен Правилник о државном такмичењу у реалистичком приказу повреда, стања и обољења
- Повећан број поднетих захтева за издавање потврда о времену проведеном у заробљеништву и интернацији, као и број обављених телефонских позива са питањима из мандата Службе;
- Обележен је Међународни Дан несталних лица,
- У едукацијама о трговини људима ангажовано 15 волонтера;
- Реализована 41 едукација;
- Обухваћено: 725 деце, 754 младих и 100 одраслих особа
- Учешће на семинар "Идентификација ризика на локалном нивоу" у организацији Сектора за ванредне ситуације МУП-а и Националног тренинг центра за ванредне ситуације;
- Одржана показна вежба у сарадњи са Ватрогасно-спасилачким јединицама и Заводом за хитну медицинску помоћ

Учешће на сајму здравља, у организацији Хемофарма, "Кварк" лабораторија је обавила бесплатне прегледе крви

Прва помоћ за најмлађе

Припрема paketa за социјално угрожене на селу пре почетка зимског периода

Запослени Народне банке Србије и волонтери Црвеног крста радни викенд у селу Цветојевац

Свуда за свакога

„Недеља Црвеног крста“ у 2016. години започела је свечаном седницом Скупштине Црвеног крста Крагујевца, трећом по реду у мандатном периоду 2014.-2018.године, која је одржана 09.маја 2016.године са почетком у 13.00 сати у просторијама Црвеног крста Крагујевца.

Овом седницом покренута је реализација активности у „Недељи Црвеног крста“, обележена темом под називом „Свуда за сваког“.

Седници је присуствовало 17 чланова Скупштине Црвеног крста Крагујевца, чиме је обезбеђен кворум за пуноважно одлучивање.

Седници су присуствовали и чланови Управног одбора, као и мр. Живана Гавриловић, председница Надзорног одбора Црвеног крста Крагујевца.

Седницом је председавао председник Прим.др Стеван Китанић.

На седници је разматран и усвојен Извештај о раду и Извештај о финансијско - материјалном пословању за 2015.годину, као и План рада и Финансијски план Црвеног крста Крагујевца за 2016.годину.

Секретар Невенка Богдановић је цитирала наводе председника Црвеног крста Крагујевца, Прим.др Стевана Китанића, којима се завршава Извештај о раду Црвеног крста Крагујевца за 2015.годину:

„Хуманитарне потребе и подручја у којима делујемо су све сложенији. Ипак, наши основни принципи су константни, усмеравају наше акције

и обезбеђују да увек радимо у корист заједнице, без обзира на расу, веру или боју коже.

Наш хуманитарни посао је стуб организације и темељ наше мисије. Најдубљи мотив који све нас инспирише и коме сви ми тежимо је да будемо добри људи и чинимо добро другим људским бићима“.

Председник Црвеног крста Крагујевца, Прим. др Стеван Китанић, уручио је високо признање-Сребрни знак Црвеног крста Србије, Горану Милићевићу, дугогодишњем волонтеру, члану Управног одбора и Скупштине Црвеног крста Крагујевца, са којим наша организација негује успешну сарадњу.

Поред волонтерског рада на пословима секретара Подружнице „Енергетика“ у прикупљању добровољног давања крви и социјалних активности за потребе чланова подружнице, Горан Милићевић је истакнути дугогодишњи давалац крви, а посебно се одазива позивима за давање тромбоцита, за потребе чланова своје подружнице и других лица.

Учесник је бројних хуманитарних акција и семинара у окиру програма „Брига о старим лицима“.

Горан Милићевић је предложен за доделу Сребрног знака Црвеног крста Србије и због:

-вишегодишњег добровољног рада у организацији Црвеног крста који представља допринос остваривању циљева, јавних овлашћења Црвеног крста и укупних програмских зада-

така у организацијама Црвеног крста Србије,

-развој и унапређење организације Црвеног крста, омасовљење чланства и његово укључивање у остваривање програмских задатака Црвеног крста, напоре учињене на даљем развоју и проширењу мреже организација Црвеног крста (основних облика деловања) укључујући и подстицај рада у основним облицима организовања Црвеног крста,

-изражену активност и постигнуте резултате у промоцији хуманитарних вредности и солидарности,

-подизање и јачање угледа и афирмацију Црвеног крста.

Горан Милићевић

Чланови Скупштине Црвеног крста Крагујевца на свечаној седници одржаној 9.5.2016.године (с лева на десно, стоје): Проф.Др Петар Веселиновић, Јелена Антић, мр. Предраг Илић, Срећко Павићевић, Ивко Свичевић, Ненад Илић, Прим. Др Стеван Китанић, Горан Милићевић, Снежана Јанковић, (с лева на десно средњи ред, стоје): мр.Живана Гавриловић, Слађана Ђукановић, Милка Игњатовић, Даница Павловић, Милица Жеберан, Оливера Сретеновић, Рајка Јевтић, Ана Радојичић, Радојка Илић, Лела Петровић, Невенка Богдановић, (с лева на десно, први ред): Др Љубиша Милојевић, Др Слободан Китановић и Милош Ерић)

Три деценије успешног рада омладинске теренске јединице Др Елизабет Рос

Посетите нас: www.kutak.org.rs, www.ckkg.org.rs